73STE JAARGANG No. 9653 DONDERDAG 25 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

CURAÇAO kwam Gouverneur de hand ten afscheid drukken

Opvallend druk bezoek van receptie ten GOUVERNEMENTSPALEIZE

Willemstad. Gisteravond hebben Z. Exc. Gouverneur A. A. M. Struycken en mevrouw Struycken tijdens een buitengewoon druk bezochte receptie ten gouvernementspaleize afscheid genomen van Curaçao.

Het was opvallend, dat zeer velen, die anders niet tot de geregelde bezoekers van ontvangsten en party's behoren, thans waren gekomen. Zij wilden immers niet alleen afscheid nemen, doch ook gelukwensen met de eervolle benoeming, die de scheidende gouverneur was ten deel gevallen, en tegelijkertijd hun dank uitdrukken voor hetgeen mr. Struycken in de ruim vijf jaar, dat hij gouverneur was van de Nederlandse Antillen, voor land en volk heeft gedaan. Zo waren er veel vertegenwoordigers van charitatieve en sociale instellingen, van het onderwijs, het ambtenarencorps en de verschillende kerkelijke genootschappen. Een opvallend groot aantal paters, fraters en broeders kwam de heer en mevrouw Struycken de hand drukken, waaronder de Hoog Eerw. Pater Provicaris M. Hulsman en diens secretaris, pater Maassen.

De stroom bezoekers, die tegen half negen de trappen van het paleis begon te bestijgen, hield aan tot na half tien en weldra was het in de intieme forttuin met het altijd weer boeiende uitzicht op de Annabaai en de brug een weldadige drukte.

De leden van de regering behoorden tot de eersten, die ter receptie verschenen. Het waren de heren Jonckheer, Beaujon en v.d. Meer. Minister Yrausquin had zich wegens ongesteldheid laten verontschuldigen, minister Booi vertoeft in verband met de opening van het Antilliaanse Touristenbureau in Caracas, en minister van Romondt bevindt zich nog in Nederland. Behalve Statenvoorzitter Isa kwamen ook de Statenleden Debrot en Voges de gouverneur de hand drukken. De heer Gomez had zich wegens rouw laten verontschuldigen. Hij had reeds eerder zijn opwachting bij de gouverneur gemaakt.

Het eilandsbestuur was vertegenwoordigd door Gezaghebber Gorsira en de gedeputeerden Pieters Kwiers en Everts. De heer Morkos vertoeft zoals bekend buitenslands.

Evenals de dag ervoor op de receptie in club „De West" was ook thans weer Shon Cai Winkel van de partij. Hij is pas uit het ziekenhuis ontslagen, waar hij enkele maanden onder geneeskundige behandeling was, en is thans gezond en wel weer in het Curaçaose society-leven verschenen.

Uiteraard waren vérder uit alle lagen der samenleving vertegenwoordigers ter receptie verschenen. De rechterlijke macht, de politie, de Marine, handel en industrie, kortom: heel Curaçao was gisteravond naar Fort Amsterdam gekomen om de Gouverneur en mevrouw Struycken voor het laatst de hand te drukken en in zijn nieuwe belangrijke functie in Nederland veel succes toe te wensen.

Vandaag neemt de Gouverneur en diens echtgenote afscheid van Aruba, waar in de Longroom van de Mariniérskazerne Savaneta een ontvangst zal plaats vinden.

Comité zal Gouverneur Struycken geschenk aanbieden

Willemstad. — In verband met het aanstaande vertrek van Z. E. Gouverneur A. A. M. Struycken heeft zich een comité gevormd gevormd met het doel aan de scheidende Gouverneur een passend geschenk aan te bieden.

Gedacht wordt aan een tweetal in olieverf geschilderde portretten, waarvan er een aan Z. E. zal worden aangeboden en het ander bestemd zal worden voor het Gouvernementshuis.

Het comité zou het geschenk gaarne aan willen bieden namens

(Vervolg naar pag. 3)

Frater Radulphus was een der velen, die gisteravond afscheid kwamen nemen van Z. Exc. de Gouverneur en mevr. Struycken.

Dubieuze verklaring van „Profesor" Booi in „Universal"

Venezolaanse onderwijsmethodes voor ANTILLIAANSE scholen?

Aanpassing aan omgeving betekent niet aanpassing aan Venezuela alleen

Willemstad. — Het Venezolaanse dagblad „El Universal" publiceert een interview met minister Booi, waarin het blad laat uitkomen, dat de bewindsman gezegd zou hebben dat in de Nederlandse Antillen bij wetswijziging Venezolaanse onderwijs-methodes zullen worden toegepast.

„Profesor" Booi — aldus het blad — liet uitkomen dat binnenkort in de Staten een ontwerplandsverordening zal worden behandeld, die tot doel heeft een Onderwijsraad in het leven te roepen, die het probleem van de aanpassing van het onderwijs zal behandelen.

Onder andere — aldus de heer Booi volgens het blad, denken wij aan de noodzaak de Venezolaanse opvoedingssystemen goed te bestuderen en speciaal aan het vinden van middelen om onze schoolgaande jeugd meer kennis bij te brengen aangaande de geschiedenis, de aardrijkskunde en verschillende andere aspecten van het Venezolaanse leven.

Van bevoegde zijde te Willemstad tekent men hierbij aan, dat de heer Booi — gesteld dat „El Universal" zijn woorden juist heeft weergegeven — een verklaring heeft afgelegd, die tot verkeerd begrip aanleiding kan geven. Het is immers geenszins de bedoeling het Antilliaanse onderwijs speciaal op Venezuela te richten, of volgens Venezolaanse methoden te doen plaats vinden. Op de eerste plaats kan nauwelijks van een speciaal Venezolaans onderwijs sprake zijn, omdat het slechts zeer incidenteel verschilt van dat van andere Zuid-Amerikaanse landen. En vervolgens is de Antilliaanse onderwijshervorming bedoeld als een aanpassing van het geschiedkundig en aardrijkskundig onderwijs aan de omgeving, dus óók aan Venezuela en niet uitsluitend aan Venezuela.

Geen mutaties ten gouvernementshuize als gevolg van vertrek van gouverneur

Adjudant Frohn zal echter volgend jaar repatrieren

Willemstad. — Nu Gouverneur Struycken de Nederlandse Antillen definitief gaat verlaten, en na verloop van korte of langere tijd een nieuwe Gouverneur benoemd zal worden, wordt de vraag gesteld of er ook mutaties zullen plaats vinden in het Kabinet van de Gouverneur. Speciaal wordt daarbij gedacht aan de directeur van kabinet, de heer v.d. Valk, en de adjudant, de heer Frohn.

Men deelt ons mede, dat het feit van de gouverneurs-wisseling op zich geen mutaties ten gevolge heeft. Het is natuurlijk wel mogelijk, dat een nieuwe gouverneur bepaalde medewerkers de voorrang geeft boven anderen en er op deze manier wijzigingen in de staf op het gouvernementshuis worden aangebracht.

Los hiervan zal de heer Frohn toch in ieder geval volgend jaar juni repatriëren, omdat op dit tijdstip zijn driejaarlijkse dienst-termijn in de Nederlandse Antillen beëindigd is.

Voor de heer v.d. Valk zal het komende gouverneur-loze tijdvak en de eerste maanden dat de nieuwe gouverneur moet worden ingewerkt, een uitstel van zijn aanstaand verlof betekenen. De heer v.d. Valk immers zal voorlopig — eerst als waarnemend gouverneur, en later als eerste raadgever voor de nieuwbenoemde gouverneur — op het gouvernementshuis niet gemist kunnen worden.

„Zulia" en „Nueva Esparta" komen op Curacao dokken

Willemstad. — Naar wij vernemen zullen de beide Venezolaanse torpedojagers „Zulia" en „Nueva Esparta" volgende week naar Curaçao komen ten einde er bij de CPIM enige tijd voor herstelwerkzaamheden in het dok te gaan.

De Japanse emigratie naar Venezuela

Tokio. — Op 27 oktober zullen twee Japanse regeringsambtenaren naar Guatemala en Venezuela vertrekken om plaatsen van nederzettingen te inspecteren voor Japanse emigranten. De Japanse regering werkt op het ogenblik plannen uit op lange termijn om de emigratie naar Guatemala en Venezuela te bevorderen. Tussen Japan en de twee Latijns Amerikaanse landen is in principe reeds overeenstemming bereikt over het Japanse emigratie-project.

POOLSE betogers dringen aan op vrijlating van kard. WYSZYNSKI

Studenten vragen opheldering over moord in bos van Katyn

Warschau. — In de straten van Warschau werd woensdagavond eveneens gevochten. Ongeveer 2000 betogers — studenten — schreeuwden „Rossokowski ga naar huis". Toen zij op weg waren naar de Hongaarse ambassade raakten zij slaags met in burgerkleding gestoken leden van de Veiligheidspolitie. De betogers deinsden terug voor de machinegeweren, maar de stemming bleef opgewonden.

Men drong aan op vrijlating van de Poolse primaat, kardinaal Wyszynski, aan wie in Z.-Polen 'n klooster als gedwongen verblijfplaats is aangewezen. Ook werd opheldering gevraagd over de moord op Poolse officieren in het bos van Katyn in de afgelopen wereldoorlog, waarvan de Russen en de Duitsers elkaar de schuld geven.

Later luwden de relletjes, doch de Russische ambassade blijft sterk bewaakt.

De Poolse algemene verkiezingen, die op 16 december zouden worden gehouden, zijn uitgesteld tot 20 januari 1957 — aldus is woensdagavond te Warschau bekend gemaakt.

Te Posen zijn 94 gevangenen vrijgelaten, daar de aanklachten tegen hen zullen worden herzien. Het betreft hier deelnemers aan de opstand te Posen. De drie die reeds veroordeeld zijn blijven in de gevangenis — blijkens een bericht van Radio Warschau.

Lithause bisschop uit Siberie teruggekeerd

Vaticaanstad. — De Vaticaanse radio-omroep meldt, dat mgr. F. Ramanauskas, bisschop van Telsiai in Lithauen, die in 1946 naar Siberië werd verbannen, in zijn land is teruggekeerd. Hij staat evenwel onder toezicht, aldus de radio, die verder bericht, dat 102 priesters, die eveneens in Siberië waren geïnterneerd, eveneens in Lithauen zijn teruggekeerd.

Brand in mijn te Marcinelle is nu pas uitgewoed

Charlroi. — De brand in de rampmijn Bois du Cazier te Marcinelle is eindelijk geheel uitgewoed. Meer dan twee maanden hebben sommige galerijen nog gebrand.

Twee honderd vijf en dertig lijken van de 262 slachtoffers zijn tot nu toe boven gebracht, waarvan 208 konden worden geïdentificeerd. Er moeten thans nog 27 lijken in de mijn zijn, waarvan dertien op verdieping 715 en de andere op verdieping 1035.

In totaal heeft men thans 175 miljoen Belgische francs bijeengebracht voor de nagelaten betrekkingen van de slachtoffers.

Wladyslaw Gomulka, de nieuwe leider van Polen.

MASSAAL VERZET in Boedapest onderdrukt

Standbeeld van Stalin met snijbranders ondermijnd en omvergehaald

Londen. — In het begin van de avond van woensdag was de toestand in Boeda-Pest nog verward. Uit de berichten van Radio Boeda Pest van hedenmorgen lijkt het evenwel waarschijnlijk dat de opstand als massaal verzet in de nacht werd onderdrukt, zodat er slechts afzonderlijke groepen nog incidenteel acties uitvoeren. De berichten over het aantal doden variëren van 50 tot 200.

Het Hongaarse ministerie van binnenlandse zaken deed een beroep op alle burgers om wapens en springstoffen in te leveren voor vrijdag tien uur in de morgen. Allen, die hieraan geen gehoor geven zullen door krijgsraden, die doodvonnissen moeten vellen, worden berecht.

Volgens de radioberichten zijn de aangerichte beschadigingen in het algemeen niet van grote omvang.

Vanochtend trok de politie een cordon om de straten, waar zich nog rebellen bevinden en het Hongaarse leger kreeg de opdracht te verhinderen dat uitwijkende opstandelingen Oostenrijk zullen bereiken.

De scholen in Boeda-Pest zijn gesloten, trams rijden niet, de arbeiders worden in vrachtauto's naar de fabrieken gebracht.

Volgens te Wenen aangekomen reizigers uit Boeda-Pest zijn de betogers er tenslotte in geslaagd het geweldige standbeeld van Stalin omver te halen. Nadat men eerst te vergeefs had getracht het beeld met kabels om te trekken ging men het met snijbranders ondermijnen. Na enige uren kwam het gevaarte naar beneden, tot grote vreugde van de demonstranten.

Deze laatste stellen de eis, dat de Rooms Katholieke Kerk, die destijds voor de bouw van het monument werd afgebroken, zal worden herbouwd.

Vele bewoners van Boeda-Pest trachtten met hamers en breekijzers stukken van het beeld te hakken, om dit als souvenier te bewaren.

Van buiten Boeda-Pest wordt tot nu toe geen melding gemaakt van ongeregeldheden, behoudens incidenten in fabrieken.

De leuzen, die de betogers in Boeda-Pest mee droegen waren o.a.: „Bevrijdt ons land van het Russische juk"; „Het Sovjet leger moet verdwijnen" en „Volgt Polens voorbeeld".

In het algemeen schenen de Hongaarse militairen zich buiten de strijd te houden en had het merendeel zich de communistische kentekenen van de kwartiermutsen gerukt.

Jaarverslag Curacaose Bank

Economische structuur van de Antillen niet noemenswaard veranderd

Er kwamen enkele nieuwe industrieen bij

De orkaan „Janet" bracht in 1955 een intense regenval op de Benedenwindse Eilanden. Van gouvernementswege werden als proef 50.000 ananasplanten aangeplant en werden verschillende terreinen met mais beplant. De maïsoogst was in het afgelopen verslagjaar buiten verwachting groot. Tengevolge van de zware regenval hadden de dammen extra aandacht nodig. De resultaten van de bestrijding van de schroefwormvlieg, welke in het vorige verslagjaar had plaats gevonden, waren duidelijk merkbaar. aldus het jaarverslag over 1956 van de Curaçaose Bank. Gedurende een gedeelte van het verslagjaar waren de resultaten van de visserij bevredigend. Andere vismethoden worden thans beproefd, terwijl tevens gepoogd wordt lokaal vissers op te leiden. De eerste steen voor het „Marien Biologisch Station" werd in oktober 1955 door Z.K.H. Prins Bernhard gelegd.

In het afgelopen jaar werden 98.785 long ton en 9960 long ton phosphorzure kalk respektievelijk naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Canada verscheept. In totaal dus 108.745 long ton phosphorzure kalk tegen een totaal van 123.959 long ton in 1954. Aan kalksteen werd plaatselijk 24.360,25 m3 verkocht tegen 18.151,25 m3 in 1954, terwijl aan kalk 2.631.567 kgs tegen 2.986.245 kgs in 1954 werd afgezet.

Het aantal arbeiders bedroeg eind 1955: 265, waarvan 230 werkkrachten afkomstig van de Nederlandse Antillen. Eind 1954 bedroeg het aantal arbeiders 505, waarvan 250 werkkrachten afkomstig van de Nederlandse Antillen.

Zoutwinning

De export van zout naar Suriname heeft zich, hoewel in kleine hoeveelheden, regelmatig voortgezet. De zware regenval in de laatste maanden van het verslagjaar heeft grote schade aangebracht in het bijzonder aan de reeds geoogste zoutvoorraad. De nog steeds heersende tariefmuren in de Engelse eilanden belemmeren de export van zout naar deze gebieden nog steeds.

Handel

Het handelsverkeer bleef ongeveer gelijk aan dat van 1954. De uitkering van een Kerstbonus door de grote maatschappijen heeft aan het einde van het verslagjaar wat extra bedrijvigheid in de handel gebracht.

Van de algemene economische toestand kan derhalve worden gezegd, dat deze zich gedurende het verslagjaar op een gunstig peil handhaafde.

De totale invoer van goederen, bestemd voor de handel, liep in het algemeen iets terug.

Scheepvaart

In de haven van Curaçao werden in dit verslagjaar praktisch geen nieuwe werken uitgevoerd. De loodsen aan de nieuwe Gouvernementshaven in het oosten van het Schottegat, werden als douane-entrepots in gebruik genomen.

Het totaal aantal stoom- of motorschepen, dat Curaçao in 1955 aanliep was kleiner dan in het vorige jaar. Deze terugloop was toe te schrijven aan de terugloop van het aantal kleine tankers, welke terugang zich zal blijven voortzetten, aangezien het ondiepe vaarwater naar het Meer van Maracaibo wordt uitgediept, zodat grote oceaantankers in de naaste toekomst dit meer zullen kunnen bereiken. Het totaal aantal grote tankers nam toe, eyenals dit het geval was met het aantal vracht- en passagiersschepen.

De import uit Nederland per K.N.S.M. liep in 1955 sterk op en bedroeg 45.500 ton (inclusief 3000 ton grint), tegen 29.050 ton in 1954.

Het aantal aanlopen van K.N.S.M. schepen bleef op ongeveer het zelfde peil en bedroeg 276.

De totaal voor Curaçao zelf bestemde lading, aangebracht door de K.N.S.M. ging in vergelijking tot ruim 30% omhoog; 1955: 91.310 ton, tegen 1954: 69.500 ton.

Gedurende het verslagjaar werd het laatste kustschip, dat nog in de Caribbean was gestationeerd, de „INO", teruggetrokken. Enerzijds moest hiertoe worden overgegaan, omdat, bij steeds stijgende havenen aanverwante kosten, een lonende exploitatie onmogelijk was, anderzijds omdat het Gouvernement inmiddels de „Antilia" in de vaart had gebracht voor de verbinding met de Bovenwinden.

In september 1955 werd, in verband met vermeerderd ladingaanbod, overgegaan tot een uitbreiding van de dienst vanuit Gulfhavens naar het Caraibisch gebied: de frekwentie van 2 afvaarten per 14 dagen werd opgevoerd tot 3 afvaarten.

In october 1955 werd besloten tot het openen van een nieuwe dienst uit de Zuidatlantische Staten van de Verenigde Staten naar Caraibische havens. Toenemende industrialisatie van deze Zuidatlantische Staten deed de noodzaak van een rechtstreekse scheepvaartverbinding met deze gebieden voelbaar worden. Voorlopig werd de dienst begonnen met vierwekelijkse afvaarten van Charleston, Savannah en Jacksonville.

In de loop van 1955 werd de KNSM-vloot uitgebreid met 7 nieuwe schepen, waarvan 5 in de transatlantische diensten konden worden ingedeeld, met als gevolg van een verdere verbetering van deze diensten. Deze 5 schepen zijn van het type „CHARIS" en „JASON", vrachtschepen met moderne, ruime accomodatie voor 12 passagiers.

Aan het eind van 1955 waren nog in bestelling: 2 nieuwe passagiersschepen voor de dienst tussen Europa en de Nederlandse Antillen (op te leveren in 1957), 4 schepen van het „Jason"-type, 2 schepen van het „Charis"-type en 3 van het „Alcetas"-type (bestemd voor de Europese diensten).

Het totaal aantal door de scheepvaartafdeling van de Curaçao Trading Company S.A. behandelde schepen vertoonde een stijging vergeleken met het jaar 1954. Een opmerkelijk groter aantal zg. „bananen-schepen" deed de haven van Curaçao aan om te bunkeren, dan in het vorige jaar en dit groter aantal bunkerschepen compenseerde de teruggang in het aantal alhier lading verwerkende schepen.

De hoeveelheid verwerkte lading vertoonde echter enige stijging. Deze stijging tekende zich sterk af in de hoeveelheid lading bestemd voor gebruik in de olie-industrie en compenseerde een daling waargenomen in de hoeveelheid lading bestemd voor de lokale consumptie.

De door de C.T.C. vertegenwoordigde grote, geregelde vrachtvaarders wisten zich te handhaven. De hoeveelheid „industriële lading" door hen vervoerd steeg met het aanbod; de door hen gebrachte hoeveelheden lading bestemd voor lokale konsumptie bleven vrijwel gelijk of stegen enigszins.

Ook in de loop van 1955 brachten de door de C.T.C. vertegenwoordigde rederijen verscheidene nieuwe schepen in de vaart. Van deze schepen, die alle Curaçao aandeden en dit ook in de naaste toekomst waarschijnlijk zullen blijven doen, worden de volgende genoemd:

Van de HAPAG: het ms. Remscheid, het ms. Spreewald en het ms. Leipzig.

Van de Rederij Willy Bruns: het ms. Quartett.

Van de Union Handels und Schiffahrts Gesellschaft: het ms Brunshausen en het ms. Bremerhaven.

Van de Knutsen Lijn: het ms. Kristin Bakke.

Van de Sven Salen: het ms. San Blas.

De cruise-schepen „Nieuw Amsterdam", „Rijndam", „Maasdam", „Caronia" „Mauretania", „Conte Biancamano" en „Silverstar" bezochten ons eiland, alle met bevredigende aantallen toeristen.

Gedurende het jaar 1955 bleven de verschillende door de N.V. S. E. L. Maduro & Sons (Scheepvaart Afdeling) vertegenwoordigde scheepvaartmaatschappijen haar respektieve diensten regelmatig onderhouden. Het aantal behandelde schepen liep enigszins terug, hoofdzakelijk bunkerende schepen.

De hoeveelheid aangevoerde lading door de verschillende door deze maatschappij vertegenwoordigde diensten was aan schommelingen onderhevig, terwijl het uiteindelijke resultaat een lichte achteruitgang vertoonde vergeleken met 1954. De totale overscheepladíng, waarbij goederen voor een groot aantal naburige havens, bleef ongeveer gelijk.

De Grace Line bleef haar geregelde wekelijkse passagiers- en vrachtdienst vanuit New York rechtstreeks naar Curaçao regelmatig uitvoeren. Ook de Alcoa Steamship Company Inc. bleef haar 14-daagse passagiers- en vrachtdienst van Mobile en New Orleans regelmatig onderhouden, alsmede de Delta Line (Mississippi Shipping Company, Inc.) haar eveneens 14-daagse dienst van Argentinië, Uruguay en Brazilië.

De vanouds bekende Harrison Line bleef haar diensten geregeld onderhouden, met ongeveer 2 à 3 schepen per maand.

De „Vera Cruz" en „Santa Maria", de meer dan 20.000 ton grote luxe passagiersschepen van de Companía Colonial de Navegaçao (Portugese Lijn) bleven geregeld varen op de lijn Portugal/Spanje naar Venezuela en Curaçao, en vervoerden belangrijke contingenten passagiers van en naar Europa.

De Pope & Talbot Lijn onderhield regelmatig haar maandelijkse dienst op Curaçao vanuit de Noord Pacific havens.

Wie is de gelukkige ?

nr	2311	*f* 600,—
1e	2312	„ 36.000,—
nr	2313	„ 600,—

(ARUBA)

nr	2192	*f* 480,—
2e	2193	„ 12.000,—
nr	2194	„ 480,—

(ARUBA)

nr	4834	*f* 360,—
3e	4835	„ 6.000,—
nr	4836	„ 360,—

(CURACAO)

PRIJZEN VAN *f* 600,—: nr 3736 — 7728 — 14848 — 15815 — 17005 — 24235.

PRIJZEN VAN *f* 300,—: nr 2472 — 2831 — 2889 — 3338 — 5799 — 6608 — 8228 — 22363 — 23388 — 24738.

PRIJZEN VAN *f* 150,—: nr 537 — 552 — 668 — 883 — 895 — 1135 — 1263 — 1377 — 1380 — 1706 — 1842 — 2269 — 2660 — 3180 — 3201 — 3343 — 3704 — 4050 — 4131 — 4157 — 4455 — 4820 — 5227 — 5339 — 5361 — 5593—5888—6913—8064—8893 — 9007 — 9025 — 9100 — 9183 — 9572 — 9841 — 9845 — 10471 — 10581 — 10627 — 11101 — 11358 — 12425 — 12667 — 13274 — 13497 — 13615 — 14235 — 15200 — 15561 — 15628 — 16630 — 16753 — 17446 — 17917 — 18199 — 18616 — 18963 — 19125 — 20109 — 20693 — 20943 — 21828 — 22053 — 22139 — 22386 — 22387 — 22732 — 23020 — 23512 — 23792 — 23992 — 24122 — 24379 — 24670.

CENTRO SOCIAL CATOLICO

Lezing van de Z. E. van Grieken in het Spaans
Onderwerp: „De Persvrijheid;"

Gedenkboek J. P. F.

Willemstad. — Wij ontvingen hedenochtend een exemplaar van het gedenkboek, dat werd uitgegeven ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de Algemene Surinaamse Vereniging J.P.F. met een opdracht van de heren Th. Simoons en W. Goedhart, respectievelijk voorzitter en secretaris dezer vereniging.

Op het eerste gezicht een pracht stukje werk, dat J.P.F. eer aandoet en dat — niet het minst om de schat van foto's die het boek bevat — een duidelijk beeld geeft van de geweldige activiteit, die deze vitale vereniging in de afgelopen 15 jaar heeft ten toon gespreid. Een vluchtige blik in dit gedenkboek geeft de indruk van een zeer goede technische en reactionele verzorging.

J.P.F. onze dank! En gelukgewenst met dit nieuw bewijs van Uw grote weldadig aandoende activiteit!

VAN HET FILMDOEK

GUYS AND DOLLS

Dat producer Samuel Goldwyn voor een toneelstuk als **„Guys and Dolls"** een bedrag van 1 miljoen dollars neertelde — de eerste maal in de filmhistorie, dat voor auteursrechten zo'n fantastische som is uitgegeven — is te danken aan het feit, dat deze muzikale show op de Broadway-planken gedurende drie jaren lauweren heeft geoogst. Het vervaardigen van deze rolprent vergde bovendien nog 4½ miljoen dollars.

De „All-time champion of champion-producers" — zoals Fame Magazine Goldwyn terecht noemt — schaarde enkele zeer vooraanstaande figuren om zich. Hij koos de viermaal Academy-winnaar director Joseph. L. Mankiewicz; Frank Loesser, de componist van de originele „Guys and Dolls" die zelf ook een Academy-Award-winnaar is als vertolkers engageerde hij Marlon Brando, Frank Sinatra (beide bezitter van de begeerde Academy), Jean Simmons en Vivian Blaine, dezen kregen andere onderscheidingen in haar film-carrière. Ook de ontwerpster Irene Sharaff, die voor de costumering zorgde, is Academy-winnares. Een cast, waarop Goldwyn absoluut trots mag zijn!

Van de film zelf hoeft niet veel gezegd te worden, daar deze zowel wat de enscenering betreft, als de romantische noot, die rond het verhaal geweven is, zeer geslaagd mag heten. Een noviteit is evenwel, dat Marlon Brando en Jean Simmons in „Guys and Dolls" zangnummers (met eigen stem) ten gehore brengen.

Al met al een veelbelovende film, die in WEST-END van heden af in première gaat. Wegens de lange duur van de rolprent worden de bezoekers er op attent gemaakt, dat de voorstellingen om 18.30 uur en 21.15 uur aanvangen en NIET zoals te doen gebruikelijk om 19.00 uur en 21.00 uur.

WHILE THE CITY SLEEPS

Niet minder dan 10 topsterren t.w.: Dana Andrews; Ida Lupino; Rhonda Fleming; George Sanders; Vincent Price; Thomas Mitchell; Howard Duff; John Barrymore Jr.; James Craig en Sally Forrest, zijn vertegenwoordigd in R.K.O.'s adembenemende film „While the city sleeps", welke in ROXY gedurende dit weekend vertoond wordt.

De film kan in twee delen gesplitst worden; het eerste deel is een confrontatie, van de eerste scene af, met een moord, terwijl ieder spoor van de dader naar een doodpunt leidt. De politie doet haar best het misdrijf tot klaarheid te brengen, maar komt niet verder dan tot de constatering, dat de dader een geestezieke moet zijn. Als een krantenbedrijf zich met de moord-affaire gaat bezighouden, is de samenwerking tussen pers en politie zeer hecht. Door onderlinge wedijver tussen enkele redakteuren wordt met alle macht aan de ontmaskering van de moordenaar gewerkt. Op allerlei wijze trachten de journalisten hun „man" in een valstrik te lokken. Een journalist-radio-reporter (Andrews) slaagt er wel het best in de moordenaar om de tuin te leiden. Het overige deel kunnen wij omschrijven als het voorspel. Want als wij de moord-affaire even buiten beschouwing laten, dan worden wij noodgedwongen getuige van de interne strijd tussen de „nieuwsjagers", die elkaar niet alleen de loef trachten af te steken, maar op hun manier familiaire (romantische!) problemen hebben op te lossen. Hoe kan het ook anders wanneer de vrouw van de uitgever-beheerder een relatie onderhoudt met een der ondergeschikten? Enfin, dat weten zij op diplomatieke wijze in de grote „pers-familie" uit te vechten, maar het heeft dan ook maar een haartje gescheeld of het was scandaleus geëindigd, omdat de moordenaar, die weer op stap was, haast van deze uitgevers vrouw een tweede slachtoffer maakte. Tenslotte krijgt men dan de klopjacht op de moordenaar met alle spannende hoogtepunten van dien.

GREAT DAY IN THE MORNING

De in Superscope opgenomen film **„Great day in the morning"** van producer Edmund Grainger en door R.K.O.-Radio Pictures uitgebracht, in CINELANDIA releveert een episode uit de Amerikaanse geschiedenis toen het westen en het noorden met alle ban ten dienststaande wapens elkaar de heerschappij van het land betwistten. In de film krijgt men nu niet bepaald een oorlog te zien. Volstaan moet worden met de spanning, die de troepen-concentratie met zich meebracht en de intriges, waarmee de rivalen zich bezig hielden. Het doel was zich voor te bereiden op de komende oorlog. Maar eerst moest een rijke goudmijn onder het beheer komen van de zuiderlingen of van de noorderlingen; een voorgevecht zou het moeten beslissen. Eigenlijk behoort de mijn aan de zuiderling Owen Pentecost, die zich daarom geroepen voelt om zijn bezit te behouden. Zijn onpartijdige houding werpt hem aldra tussen de rivalen, wat echter niet wegneemt dat hij onvermurwbaar blijft. In de nightclubs spreekt hij eveneens een woordje mee wanneer het erop aankomt lieve dames te vrijwaren van de handtastelijkheden van ruige mannen.

Interpretanten van „Great day in the morning" zijn Robert Stack, Virginia Mayo; Ruth Roman, Lex Nicol, Raymond Burr, Leo Gordon en de 12-jarige Donald MacDonald.

Geschenk Gouverneur

(Vervolg van pag. 1)

de bevolking van Curaçao.

Teneinde een ieder, die aan dit sympathieke doel zou willen meewerken, daartoe in de gelegenheid te stellen, heeft het comité besloten bij de plaatselijke banken een rekening onder de naam „Comité Afscheidsgeschenk Z. E. Gouverneur Struycken" geopend, waarop stortingen kunnen geschieden.

Eventueel kunnen bijdragen ook worden afgedragen aan de leden van het comité, dat uit de volgende personen bestaat:

J. H. Sprockel (voorzitter); Norman M. Chumaceiro, Charly B. Debrot; Wim van Wordragen, J. E. Mauricio; H. M. Henriquez; L. E. van der Jagt en A. N. Th. van Meeteren.

AGENDA

J. P. F.-CLUB
Filmavond „Shanghai-Gangater" met Victor Mature; aanvang 20.00 uur Geen kinderen

MIKVE ISRAEL
Morgen Sabbathavonddienst 6.30 n.m. Zat. aavang 8.45 v.m. Sabbathochtenddienst Schriftlezing Genesis Cap. XXIII tot XXV. 19.

MARINE BASIS PARERA
Van 20.30 — 22.30 uur: ontvangst adm. Pröpper.

Kees Pellenaars speelt een zeer gevaarlijk spelletje

Nieuw olympisch twistpunt

Kees Pellenaars behoeven wij de lezer zeker niet meer voor te stellen. Men kent hem ongetwijfeld uit brieven, welke wij de laatste jaren aan hem hebben gewijd en uit de berichten, die zo van tijd tot tijd de sportredacties van de bladen doordringen, meer in het bizonder gedurende de Tour de France. Een moeilijk mens is die Pellenaars. Voor zichzelf en dus ook voor anderen, die op enigerlei wijze kontakt met hem hebben. Een eerzuchtig mens, destijds als wielrenner en thans als ploegleider.

Pellenaars heeft het in zijn leven, mogelijk juist dank zij die eerzucht heel ver gebracht. Tot zijn noodlottige val in 1950, welke een einde maakte aan zijn rennersloopbaan, gold hij als de man, die van alle baandirecties de hoogste gages kon losbranden. Toegegeven moet echter worden, dat hij er ook iets voor teruggaf. In elke wedstrijd zorgde hij voor de nodige attraktie en variatie en de strijd ging hij nooit uit de weg. Integendeel zelfs, hij zocht overal waar hij kwam juist de strijd.

Die val in de Ronde van Duitsland toen hij tegen een passerende auto reed, maakte weliswaar een eind aan zijn carrière, maar al werd hij dan uiterlijk enigszins gehandicapt, innerlijk bleef hij dezelfde. De strijd was en bleef hem lief. Was en bleef voor hem een faktor, zonder dewelke het leven voor hem weinig waarde had.

Wie Pellenaars thans wil beoordelen of zelfs veroordelen, mag dat zeker niet uit het oog verliezen, al is het vaak moeilijk daarmede rekening te blijven houden bij al hetgeen Pellenaars doet of niet doet.

Hij blies in 1951 de Nederlandse wielersport nieuw leven in, toen hij de leiding op zich nam van de ploeg die naar de Tour de France ging. De suksessen, welke hij met deze en volgende ploegen behaalde, vormden een grote propaganda voor de wielersport en maakten van Pellenaars een populaire figuur. Veel populairder dan toen hij in 1934 de eerste Nederlandse wereldkampioen voor amateurs op de weg werd.

De meeste mensen zouden in zijn plaats ruimschoots tevreden zijn geweest, maar niet aldus Pellenaars. Hij koesterde een wrok tegen de Kon. Ned. Wielren Unie en hij stelde zich ten doel een plaats te veroveren in het bestuur en daarin een voorname rol te vervullen. Het kwam tot openlijke twisten, waarbij Pellenaars steunde op zijn populariteit en het door hem bereikte sukses. Hij kreeg een zeer grote aanhang, doch het Uniebestuur week geen duimbreed. Het was alleen bereid Pellenaars bepaalde volmachten te geven en hem te erkennen als officiële ploegleider, maar het behield zich het recht voor wijzigingen te brengen in door Pellenaars samengestelde ploegen. Het Uniebestuur moest dat trouwens wel doen om de belangen van alle aangesloten renners te behartigen. Pellenaars immers werd benoemd tot leider van de sportieve afdeling van een Nederlandse rijwielfabriek. Deze fabriek was de eerste, die renners van naam een kontrakt aanbood, dat een vast jaargeld, materiaal en de nodige premies voor gewonnen wedstrijden per jaar garandeerde. Een en ander in navolging dus van rijwielhuizen in Frankrijk, Italië en België. Het lag voor de hand, dat het Uniebestuur eventueel moest verhinderen, dat goede renners, die geen kontrakt hadden met deze fabriek, uit de ploeg voor de Tour de France zouden worden geweerd en andere renners, minder sterk, maar wel aan de fabriek verbonden, zouden worden gekozen.

Doordat deze fabriek de enige was die renners kontrakteerde en derhalve alleen de besten koos, behoefde de Unie geen enkele maal in te grijpen, maar toch voelde Pellenaars niets voor een dergelijk toezicht van mensen, die hij om welke reden dan ook in zekere zin minachtte. Steeds meer renners werden van hem afhankelijk, doordat hij wedstrijdkontrakten voor hen wist los te peuteren in het buitenland en steeds groter werd zijn aanzien. Hij voelde zich, twee jaren geleden al, zo sterk dat hij zijn leiderschap in de Tour de France in de waagschap wierp en de Unie in zekere zin in een dwangpositie bracht. Er was namelijk geen volwaardige plaatsvervanger en de Unie moest daarom water in de wijn doen. Men benoemde de Brabantse consul Van Ierlandt, een vriend van Pellenaars tot „vertrouwensman" en dus tevens tot verbindingsman en de zaak werd gesust. Pellenaars bleef ploegleider. Hij bleef het ook vorig jaar en ook dit jaar, maar telkens opnieuw dreigde hij met „troonsafstand" en nodigde hij de Unie als het ware uit iemand anders aan te wijzen. De Unie probeerde Schulte te animeren voor dat werk, maar deze blijft liever rijden zo lang hij nog meetelt onder de sterksten. Daarna evenwel verscheen Klaas Buchly ten tonele. Buchly, de ex-sprinter, die met jonge renners naar het buitenland trok en die daarbij de steun kreeg van de Unie.

Pellenaars zag, wat er gebeurde en onvermijdelijk nog zou gaan gebeuren en hij nam zijn maatregelen. Met zijn gezag en relaties viel het hem niet moeilijk in het buitenland de beste botjes voor zichzelf te reserveren en het „afval" voor Buchly over te laten. Van suksessen was daardoor voor Buchly geen sprake en intussen bereidde Pellenaars zijn grootste theaterstuk voor. Hij zou dit jaar met Wagtmans de Tour de France winnen en steviger in het zadel komen dan ooit tevoren!

Hoe het Wagtmans verging, weet

Nederlandse Sportbrief

men. Hij won de Tour niet. Bij deze teleurstelling kwam dan nog de zekerheid, dat het in de eerstvolgende jaren uiterst moeilijk zal zijn een behoorlijke ploeg op de been te brengen en dat althans voorlopig grote suksessen in de Tour voor Nederland niet zijn te verwachten.

De opzet van Pellenaars mislukte derhalve, maar er gebeurde meer. Hij had, om Wagtmans te „beschermen", Van Est uit de ploeg gelaten en dat werd hem na de mislukking in brede kring kwalijk genomen. Ook door de organisatoren van de Tour te Parijs, die een kleurige figuur als Van Est niet gaarne missen. Dat alles ziende en voorziende speelde Pellenaars zijn laatste troef uit. Hij bedankte officieel als ploegleider, maar.... behield zich het recht voor na een of twee jaren terug te keren!

Dat laatste verraadde zijn werkelijke bedoelingen. Hij wilde of wel de Unie en de organisatoren van de Tour dwingen hem te smeken af te zien van zijn voornemen, of wel Buchly met een jonge ploeg laten mislukken en dan als redder tevoorschijn komen. Welnu, men heeft niet gesmeekt, doch zijn besluit voor kennisneming aanvaard. En de Unie heeft zich gehaast Buchly voor te bereiden op zijn taak!

Dat was uiteraard een misrekening voor Pellenaars en hij kwam met een nieuwe troef. Hij had de organisatoren van de Tour gesproken en deze hadden verklaard geheel aan zijn zijde te staan en zelfs te overwegen geen Nederlandse ploeg zonder hem, Pellenaars, te aanvaarden! Daarom zou hij er dus nog eens over denken, of hij volgend jaar toch maar niet zou gaan.

Intussen is gebleken, dat de Tour-organisatoren zulks in het geheel niet hebben verklaard! En nu zit Pellenaars met de gebakken peren. Want Buchly is ook verbonden aan een Nederlandse rijwielfabriek, die renners kontrakteert. De mogelijkheid is groot, dat de renners van Pellenaars nu naar Buchly lopen en dat de fabriek, waarvoor Pellenaars werkt, wordt overvleugeld. De mogelijkheid is niet denkbeeldig, dat die fabriek zulks bepaald niet leuk vindt en Pellenaars naar huis zendt. Zonder ploeg en zonder Tour de France......

De strijd was nu pas in volle hevigheid ontbrand, maar men weet het: Pellenaars vreest deze niet, doch zoekt hem juist. En juist dezer dagen mochten we vernemen, dat De Pel als leider met de Nederlandse ploeg meegaat.

Het aantal Olympisch rechtvaardig- en onrechtvaardigheden is met een verminderd. De Westduitse hockeyploeg mag toch naar Melbourne als vertegenwoordiger van West- en Oost-Duitsland samen. En de Westduitse voetbalploeg gaat eveneens, al staat het vrijwel vast, dat er slechts één wedstrijd behoeft te worden gespeeld. In de eerste ronde moeten de Duitsers namelijk aantreden tegen Rusland, waarna zij de terugreis kunnen aanvaarden. Het betreft immers Duitse amateurs en onlangs nog verloor het Duitse proefelftal tegen de Russen!

Er is echter een ander, Nederlands probleem bij gekomen. Piet Bleeker uit Krommenie won namelijk op 6 oktober te Zaandam de marathon in 2.34.16. Geen wereldtijd, doch de KNAU had in december van het vorige jaar als limiet voor afvaardiging naar Melbourne een tijd van 2.35 aangegeven. Bleeker bleef dus onder deze limiet en vol verwachting keek hij en keek zijn vereniging uit naar het bericht, dat het NOC hem had aangewezen. Toen dat uitbleef, schreef die vereniging een brief naar de KNAU en bracht zij een en ander in herinnering. Het enige antwoord van de KNAU was evenwel, dat het verzoek te laat was ingediend. Maar zegt die vereniging zeker niet ten onrechte, het was niet onze taak Bleeker voor te dragen, doch de taak van de KNAU, die immers ook de limiet stelde. Niet wij doch de KNAU is in gebreke gebleven!

Heel de Zaanstreek leeft nu mee met de wel zeer teleurgestelde Bleeker, die er nu hard over denkt zijn spikes in de vuilnisemmer te deponeren.

B. M. Schilperoort

Bolsjoi-ballet ook naar Parijs

Londen. — De balletgroep van het Bolsjoi-theater van Moskou, welke thans in Engeland voorstellingen geeft, zal ook in Parijs optreden. Dit is door Galina Oelanova, de prima ballerina, en Michail Tsjoelaki, de direkteur van het Bolsjoi-ballet, op een persconferentie te Londen meegedeeld.

„Er moeten nog slechts technische bijzonderheden worden geregeld en een datum vastgesteld. Zeer spoedig zal een vertegenwoordiger van de Parijse opera naar Moskou gaan om deze kwesties te bespreken". Direkteur Tsjoelaki, die dit meedeelde, voegde hieraan toe, dat er ook „onofficiële besprekingen" zijn gevoerd over een mogelijk bezoek aan de Verenigde Staten.

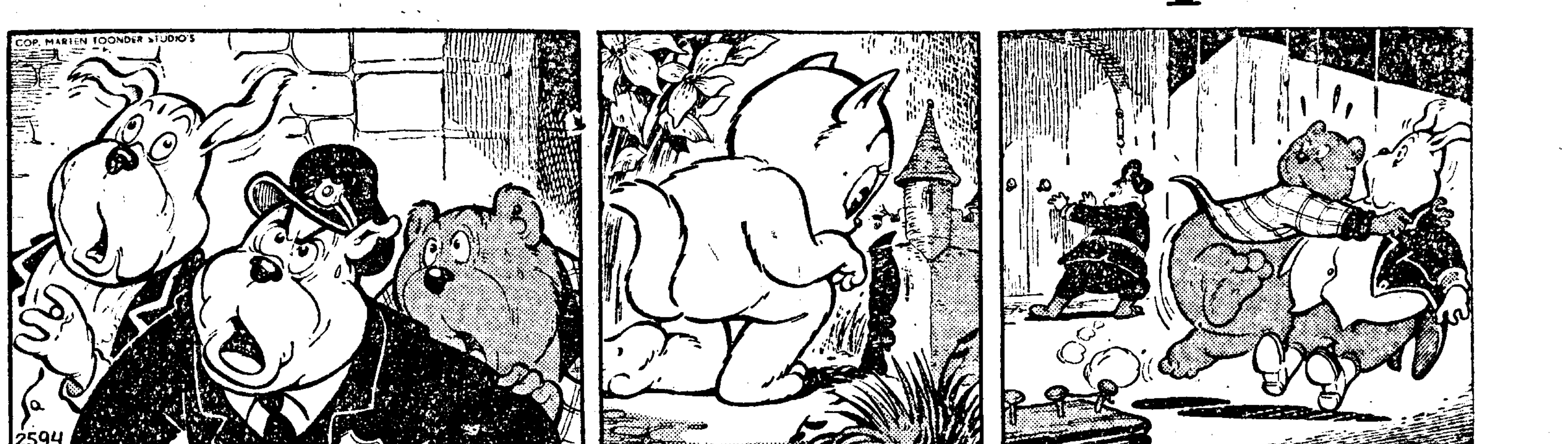
Oelanova verklaarde, dat zij zich niet aan speciale gezondheids- of voedingsvoorschriften houdt. „Het is niet nodig je ongelukkig te maken voor je werk. Ik ben een gewoon mens".

Génève. — Ex-koning Michael van Roemenië is benoemd tot directeur van een school voor vliegers, die binnenkort in Genève zal worden geopend. De school is gesticht door een Amerikaanse fabriek van apparaten voor blindvliegen.

In Amerika is de verkiezingsstrijd voor een nieuwe President in volle gang. Ook ex-president Harry Truman is zijn verkiezingscampagne ten behoeve van Aidle Stevenson, kandidaat van de Democratische Partij, begonnen. Foto: Ex-president Truman tijdens een verkiezingsrede in de automobielstad Detroit.

TOM POES en de Kniphoed

2594. Dicht tegen elkaar gedrongen staarde het groepje omhoog naar de monsterachtige gedaante, die daar in de zomerzon boven het slot uittorende.

„Hij lijkt op iemand die ik ken!" stamelde de commissaris ademloos Maar heer Bommel sloeg de handen voor de ogen en slaakte een kreet.

„Een reus!" jammerde hij. „Een m-monster! Help!"

„Het lijkt me een sauriër", prevelde Joost sidderend. „We zijn terug in de oertijd! Ik heb het al een hele tijd zien aankomen en nu is het zover! Dat komt ervan!"

Het monster liet zich nu plotseling op de knieën zakken en bracht zijn geweldig gelaat voor de deur.

„Heer Ollie!" riep het met een vreselijke stem. „Herkent U mij niet? Ik ben het, Tom Poes!"

Op dat geluid tuimelden de hevig geschrokken toeschouwers achteruit, het holle gebouw in.

„Wacht even", riep Tom Poes. „Luister toch! Ik kom jullie helpen. Ik moet weten hoe jullie zo klein geworden zijn. Heeft Hocus Pas dat met zijn kniphoed gedaan, of zit er nog iets anders achter?"

Hij kreeg echter geen antwoord. Heer Ollie sprong vertwijfelend op Joost af om steun te zoeken en de commissaris van politie wierp met grote tegenwoordigheid van geest de deur in het slot.

„Hij loeide!" kreet heer Bommel. „Hij had honger! Z-zag je hoe hij n-naar mij k-keek?"

„Hij leek op Tom Poes", zei Joost toonloos. „Hij had de ogen van de jonge heer — maar dan in het groot — als U mij toestaat. En hij brulde iets over klein worden!"

„De politie staat voor een raadsel", mompelde de commissaris beverig. „Maar het is nu wel duidelijk dat dit monster aansprakelijk is voor de diefstallen".

H. Vader over de plaats en de taak van de vrouw

Geen enkele menselijke bezigheid is de vrouw als zodanig verboden

Haar bijzondere zending is het moederschap en de verzachting van de hardheid der wet

(Van onze Romeinse correspondent)

Ter gelegenheid van de Nationale Bedevaart van het Italiaanse Vrouwencentrum naar Loreto, heeft Z. H. de Paus via de radio het woord tot de deelneemsters gevoerd. In deze toespraak heeft Zijne Heiligheid op de belangrijke rol gewezen, waartoe de vrouw, en met name de christelijke vrouw, in de wereld geroepen is.

Wanneer volgens de onafgebroken traditie der Kerk Maria aan de vrouwen als meest verheven voorbeeld van maagdelijkheid en moederlijkheid wordt gesteld, zo zeide de Paus, dan bewijst dit wel hoe groot de achting is, welke het Christendom de vrouw toedraagt, en welk groot vertrouwen de Kerk stelt in haar welddadige invloed, en in haar zending in gezin en maatschappij.

Maar de vrouw, de bekroning der schepping, waarvan zij het meesterstuk is, dit zoete schepsel aan wier tere handen God in zulke ruime mate als helpster van de man de toekomst der wereld heeft toevertrouwd, de vrouw, die uitdrukking is van wat er op aarde aan goeds, liefs en zachts is, wordt ondanks de bedriegelijke schijn van verheerlijking in werkelijkheid toch vaak nog geminacht in de nog zo heidens denkende wereld.

Ofschoon er vaak over wordt gesproken blijkt telkens weer, dat een juist begrip van de door God aan de vrouw geschonken waardigheid ontbreekt. Het is de Kerk, die haar deze waardigheid heeft teruggegeven, die zich van het begin af aan verzet heeft tegen de onrechtvaardige ondergeschiktheid waartoe het heidendom de vrouw niet zelden veroordeelde, al blijft het waar, dat de christelijke wet bepaalde door de natuur of door de menselijke betrekkingen gewilde grenzen bekrachtigt.

De waardigheid van de vrouw berust op precies dezelfde grondslagen als die van de man. Beiden zijn kinderen Gods door Christus verlost met dezelfde bovennatuurlijke bestemming. Aan beiden ook heeft de Goddelijke Voorzienigheid een gemeenschappelijk aards doel gesteld; het doel waar geheel de geschiedenis der mensheid op is gericht, en dat door de Schepper werd aangeduid toen Hij op het eerste mensenpaar zeide: „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt U, bevolkt de aarde en onderwerpt haar, heerst over alle levende wezens, die zich op aarde bewegen." Krachtens deze gemeenschappelijke aardse bestemming is geen enkele menselijke bezighéid als zodanig voor de vrouw verboden. Die horizont dus, welke het ganse gebied van de wetenschap en politiek en dat van de arbeid, der kunsten en van de sport omvat, staan voor haar open, vooropgezet echter, dat de haar door de natuur toebedachte primaire functies geëerbiedigd blijven. Want door de Schepper zijn, ofschoon Hij aan de mensen een gemeenschappelijke bestemming heeft gegeven, aan iedere kunne verschillende en elkander aanvullende functies toegewezen, als het ware verschillende wegen, die naar hetzelfde ene doel leiden.

Tussen man en vrouw bestaat dus absolute gelijkheid voor wat de persoonlijke en fundamentele waarden betreft, maar zij hebben verschillende elkander aanvullende en wonderbaarlijk gelijkwaardige functies waaruit de verscheidene rechten en plichten van de ene zowel als van de andere voortvloeien. Het laat geen twijfel, dat de primaire functie, de verheven zending van de vrouw, het moederschap is, dat dan ook in het leven van de vrouw zowel intensief als extensief een overheersende plaats inneemt.

Door het moederschap, bereikt zij volmaaktheid ook in moreel opzicht en tevens zowel haar aardse als hemelse bestemming.

Ofschoon het moederschap niet in absolute zin de grondslag van haar waardigheid vormt, verleent het de vrouw toch zulk een glans, en werpt het haar toch zulk een belangrijk aandeel toe in de vervulling van de lotsbestemming van de mens, dat dit alleen al voldoende is om iedere man op aarde, hoe groot hij ook zij, zich in eerbied en liefde voor zijn moeder te doen neigen.

Behalve door het moederschap kan de vrouw — zo dit haar ontzegd mocht zijn — echter ook volmaaktheid bereiken door zich te wijden aan goede werken, maar bovenal door gewillig gevolg te geven aan een hogere roeping waarvan de verhevenheid gemeten wordt aan maagdelijkheid, naastenliefde en christelijk apostolaat.

Hieruit vloeit voort, dat de vrouw, hetzij als mens, hetzij als moeder, haar waardigheid ontleent aan God, en aan Diens wijze schikkingen. Deze waardigheid is dus zowel onvervreemdbaar als onaantastbaar en de vrouwen hebben tot plicht haar te bewaren, te verdedigen en te vermeerderen. Waar het de vrouwen om moet gaan is de erkenning van haar christelijke waardigheid. Alle andere kwesties, vooral die van het zogenaamde „gelijkstellen der geslachten", de bron van zoveel geestelijk onbehagen en zelfs bitterheid voor hen, die het helder inzicht in haar werkelijke betekenis missen, zijn van secundair belang en kunnen niet worden opgelost dan op grond van de zoëven uiteengezette beginselen. Aldus de Heilige Vader.

Vervolgens wees de Paus er op, dat de vrouw tot taak heeft een weldadige invloed op het nationale leven in al zijn vertakkingen uit te oefenen, dus ook op het gebied der politiek en de rechtspraak, voornamelijk door het goede voorbeeld, zonder hetwelk geen programma of ideaal de geestdrift kan opwekken, die voor de verwezenlijking ervan onmisbaar is.

Weliswaar wordt door de moderne staten tot op grote hoogte aan de fundamentele aspiraties der vrouwen tegemoet gekomen, maar er valt toch nog een zekere verwaarlozing van haar eisen op psychologisch en gevoelsmatig gebied waar te nemen, die hoewel niet te definiëren en voor de statistieken nauwelijks vatbaar, toch niet verwaarloosd mogen blijven, omdat zij geworteld zijn in de natuur en gericht op een verzachting van de hardheid der wet, de matiging van tendenzen naar het extreme, en een rechtvaardiger verdeling van de voordelen en offers onder alle staatsburgers. Het zou niet redelijk zijn indien in de grote mensenfamilie slechts een gedeelte daarvan, namelijk de mannen, zich wat het psychologisch leven betreft, behaaglijk zou voelen. Overigens zou, indien meer rekening gehouden werd met de gevoeligheden der vrouw, het werk der consolidatie van de vrede beter gediend, terwijl de met aardse goederen rijkelijker gezegende volkeren tevens gastvrijer en edelmoediger zouden zijn, jegens die, welke gebrek lijden, en de bestuurderen der openbare middelen eerder bereid deze aan te wenden voor de bouw van huizen, scholen en hospitalen waar deze nodig zijn.

De physieke en morele gesteldheid der vrouw eist zo zeide de H. Vader tenslotte, dat bij de arbeidsverdeling daarmede rekening wordt gehouden. De vrouw als bouwvakarbeidster, mijnwerkster of verrichtster van andere zware lichamelijke arbeid is, wat men in bepaalde landen, die zich progressief noemen, ook moge beweren, het tegendeel van moderne vooruitgang: het is de bedroevende terugkeer tot tijden, welke door de christelijke beschaving lang geleden werden begraven.

— Het Amerikaanse vliegdekschip "Enterprise" dat 20 jaar oud is, zal gesloopt worden. In de Tweede Wereldoorlog bracht de "Enterprise" 71 schepen tot zinken. Haar luchtafweer schoot 911 Japanse vliegtuigen neer. De Japanners hebben zes maal gemeld, dat de "Enterprise" tot zinken was gebracht, doch het schip is in de vier jaren oorlog geen dag buiten gevecht gesteld geweest.

Pogingen van particulieren om voldoende geld bijeen te brengen om het schip als nationaal monument te behouden, zijn mislukt.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

Op een of andere manier voelde ik, dat hij zich naar mij had omgedraaid en dat hij me nijdig zat aan te kijken.

Ik zei: „Laat ik je niet storen. Is Elaine daar buiten?"

„Zojuist nog wel." Er kwam geen vriendelijk aanbod om me door de kamer te helpen met de tafeltjes. Hij liet me moeizaam mijn weg zoeken en bleef zitten waar hij was. Toen ik bij de openslaande deuren was gekomen, hoorde ik de pianokruk met een schrapend geluidje achteruit schuiven.

„Nicholas!"

Ik keerde me half om.

„Wat is er?"

„Blijf van Dilys vandaan."

„Pardon?"

„Je hebt best gehoord, wat ik zei." Zijn anders zo prettige stem klonk nu hard en ruw. „Ze heeft toegegeven, dat ze je gesproken heeft. Ik had gehoopt, dat ze je begon te vergeten in dit afgelopen jaar; nu ga je alles opnieuw oprakelen. Maar ik zeg je heel eerlijk, Nicholas: wanneer je haar niet met rust laat, dan gebeurt er nog, wat er vorig jaar bijna gebeurde. Als je weer begint en probeert te speculeren op haar medelijden om haar terug te krijgen dan, zo waar ik hier sta, Nicholas, breek ik je vervloekte nek."

Ik bleef een paar seconden met mijn hand op de grendel van de deur staan. Dat was het dus geweest.. Het was allemaal erg verhelderend, maar door mijn geestesgesteldheid van het ogenblik liet het me volkomen koud. Effen zei ik.

„Bedankt voor de waarschuwing. Ik zal het in gedachten houden. Maar ik zou je aanraden, geen overijlde dingen te doen — als je nog een tijdje geduld hebt, zal iemand anders dat karweitje wel voor je opknappen."

Ik liep het terras op en op hetzelfde moment was ik het hele incident alweer volkomen vergeten; ik luisterde scherp of Elaine en haar begeleider er nog waren en toen hoorde ik het snelle klikken van haar hakken op het graniet. Ik zou dit geluid uit honderden, nee duizenden herkennen, dacht ik. Ze zei:

„Ik vroeg me juist af, waar je zou zijn. at hebt je vandaag gedaan?"

„Op mijn bed gelegen," antwoordde ik. „Heb je een prettige dag gehad? Hoe was het met je peetoom?

„Niet zo erg best. We maken ons wel veel zorgen over hem."

„Dat is jammer." Ik luisterde ingespannen, maar de vent, met wie ze zo juist gesproken had, maakte geen geluid en scheen zich ook niet te bewegen.

Misschien was hij wel weg. „Heb je pijn gehad bij de tandarts?"

„Er hoefde niets aan gedaan te worden. Het gewone half-jaarlijkse onderzoek, maar alles was puntgaaf."

„Prachtig. Ik dacht dat ik je met iemand hoorde praten." Het leek me niet kwaad haar dat te laten weten.

Ze antwoordde:

„Trevor is er. Trevor Lawrence. Hij komt een spelletje schaken met oom Jonathan."

„Aha, die beste ouwe Trevor," zei ik stompzinnig. „Is hij nog altijd in de buurt? Hij houdt zich dan aardig stil, niet? Of is hij weggegaan?"

„Hoe maak je het, Nicholas," zei toen een koude stem, dichterbij dan ik verwacht had. „Je gaat nu zeker met de dag vooruit, niet?"

„Ach — dáár ben je," antwoordde ik, me omdraaiend. „Dank je voor je belangstelling. Ja, het gaat wel weer."

„Ik geloof, dat ik je moet gelukwensen."

„Wel bedankt. Ik zal deze wensen gaarne aanvaarden in de geest, zoals ze bedoeld zijn," zei ik vriendelijk en naar ik dacht waardig, maar het moet wel op bijzondere wijze hebben geklonken. Er volgde een seconde van ijzig stilzwijgen. Toen lachte hij kort en droog.

„Wel — dan zal ik de ouwe heer maar eens gaan opzoeken."

Elaine vroeg:

„Je blijft natuurlijk eten?"

„Ik wil geen overlast bezorgen."

„Je weet heel goed, dat je nooit overlast bezorgt."

Weer volgde er een stilte en ik kon me voorstellen, dat ze nu snelle blikken wisselden — een heel gesprek, waarvan ik buitengesloten was, zoals volwassenen overgaan in het Frans als er een kind aanwezig is, voor wiens oortjes het onderwerp niet geschikt is. Ik voelde me net zo woedend, als zo'n kind dan zijn kan.

Elaine ging samen met hem het huis binnen en ik bleef alleen achter op het terras. Ik liep naar de balustrade en leunde daar tegenaan, een sigaret opstekend. Maar mijn vingers waren stijf en daardoor had ik moeite met de aansteker; ik brandde lelijk mijn hand. Toen hoorde ik Elaine terugkomen.

„Wat heb je de hele dag uitgespookt? Het speet me, dat ik je zolang alleen moest laten. Heb je je erg verveeld?"

„Ik heb het overleefd, zoals je ziet."

„Daar twijfelde ik ook niet aan. Ik zou het vervelend vinden, als mijn aanwezigheid noodzakelijk moest zijn om je prettig te voelen."

„Ja. Dat zou ook wel een te grote belasting voor je betekenen. Nee, noodzakelijk niet. Zullen we dan zeggen: gewenst? Maar goed, ik ben erdoor gekomen. Ik heb naar de radio geluisterd, meer gerookt dan goed voor me is en, o ja, ik heb een wandeling gemaakt."

„Ik had toch liever niet, dat je dàt deed...."

„Waarom niet?" informeerde ik luchtig. „Ben je bang dat ik over iets zou vallen en mijn nek breken?

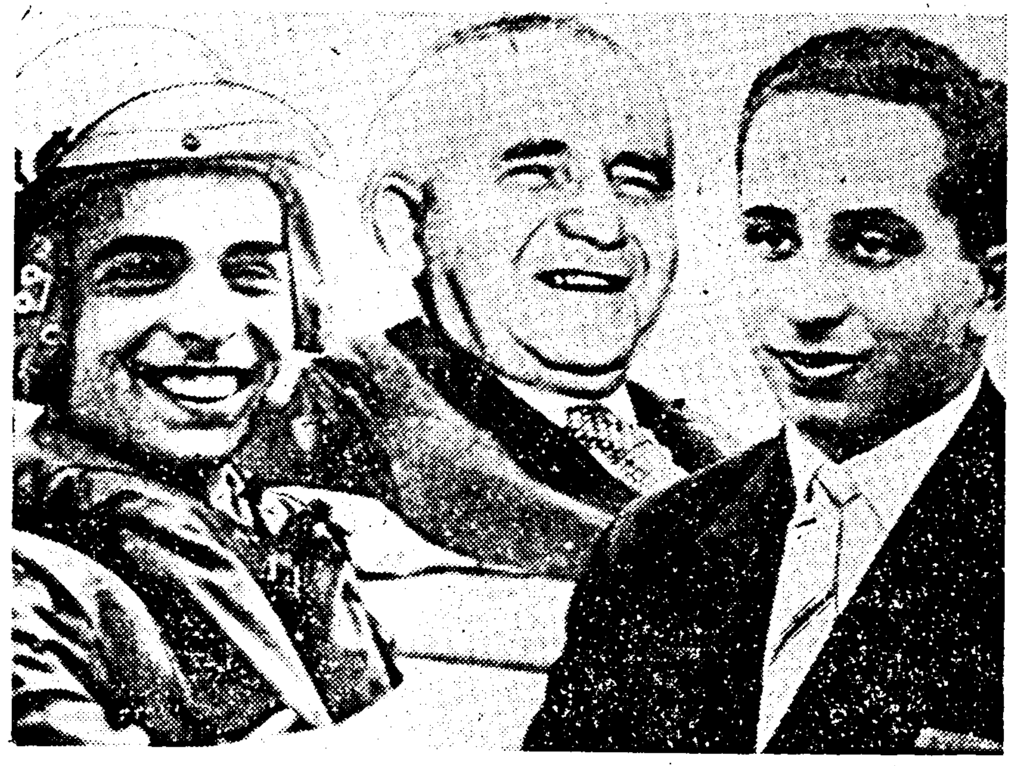
Ik ken in ieder geval iémand, die dat maar al te prettig zou vinden. Misschien wel twee ook. Voor het geval dat nog eens gebeurt: stinkend nieskruid en giftige nachtschade zijn mijn liefste bloemen."

„Je bent niet bepaald grappig, Simon," zei ze kortaf.

„Sorry — ik vond het nogal geslaagd. Waarom heb je Lawrence de waarheid niet verteld. Is het wel aardig, hem in de kwellende onzekerheid te laten? Op het ogenblik is hij in een stemming om straks een dosis Pruisisch blauw in mijn koffie te doen. Niet dat me dat persoonlijk zoveel kan schelen, maar het zou de zaken onnodig gecompliceerd maken."

(WORDT VERVOLGD)

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

Spanning in het Midden-Oosten. De ogen van de gehele wereld zijn gericht op het Midden-Oosten, waar de spanning tussen Israël en de Arabische Staten voortdurend toeneemt. V.l.n.r. Drie hoofdfiguren in deze affaire: De jonge Koning Hoessein van Jordanië, President Ben Goerion van Israël en Koning Feisal van Irak.

H.M. de Koningin bezocht het Centraal Museum te Utrecht, alwaar de tentoonstelling van jonge schilders „Start 5" wordt gehouden. Foto: H.M. tussen de jonge schilders. Rechts van H.M. mej. dr Houtzager, directrice van het museum.

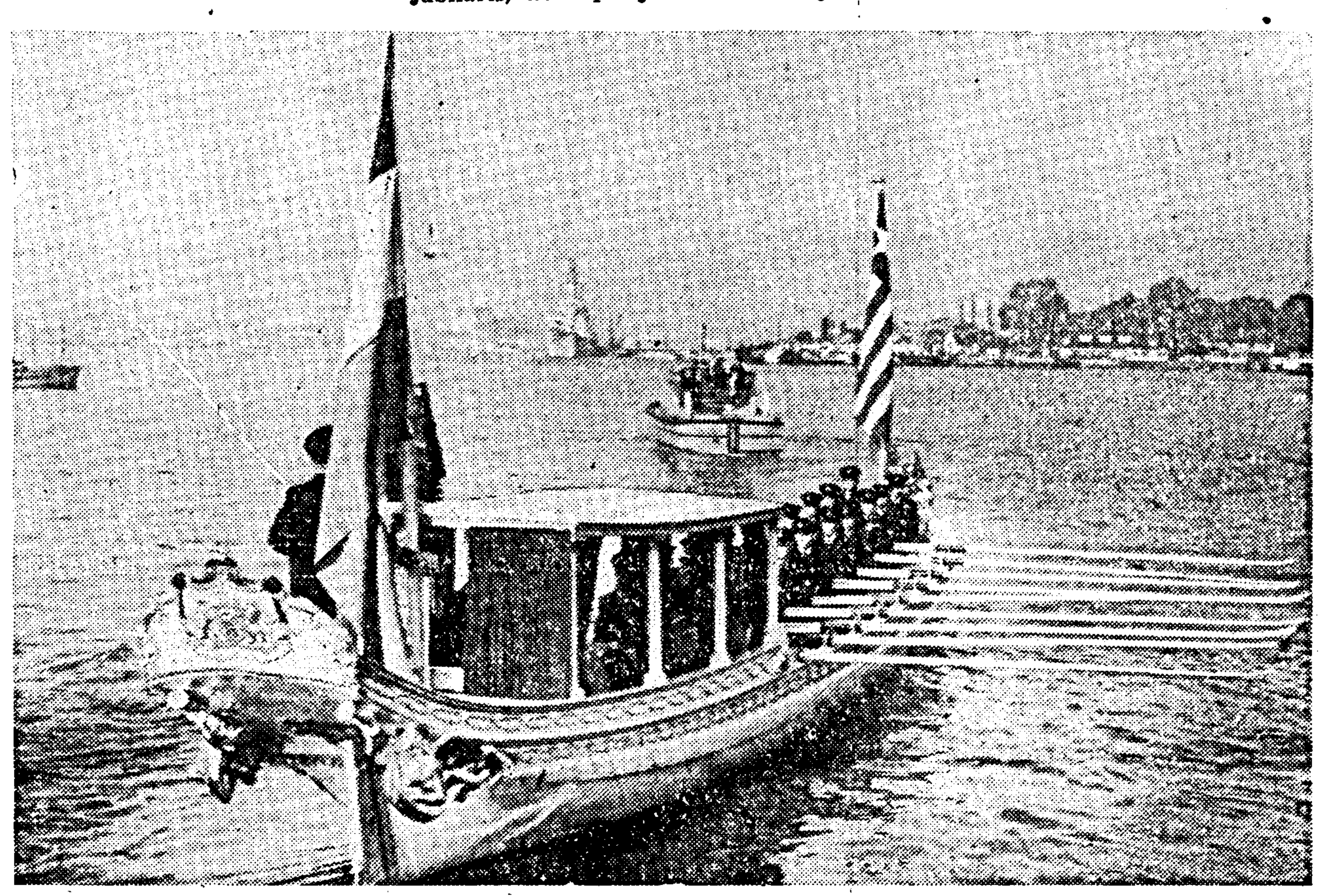
Mari van Warmelo 90 jaar. T.g.v. zijn verjaardag werd in de foyer van de Stadsschouwburg te Amsterdam een receptie gehouden. Mein Erfman—Sasbach links) en Rieka Hopper (midden), spraken enkele woorden tot de jubilaris, waarop hij dezen kennelijk ontroerd de hand drukte.

Ook de zomerse dagen in Australië schijnen het niet zonder regen te kunnen stellen. Het weer in het Olympische Dorp te Melbourne is erbarmelijk slecht, zodat de Engelse atleet Gordon Pirie zich warmte moet toedrinken met hete thee, terwijl hij zijn spikes moet laten drogen door een elektrisch kacheltje.

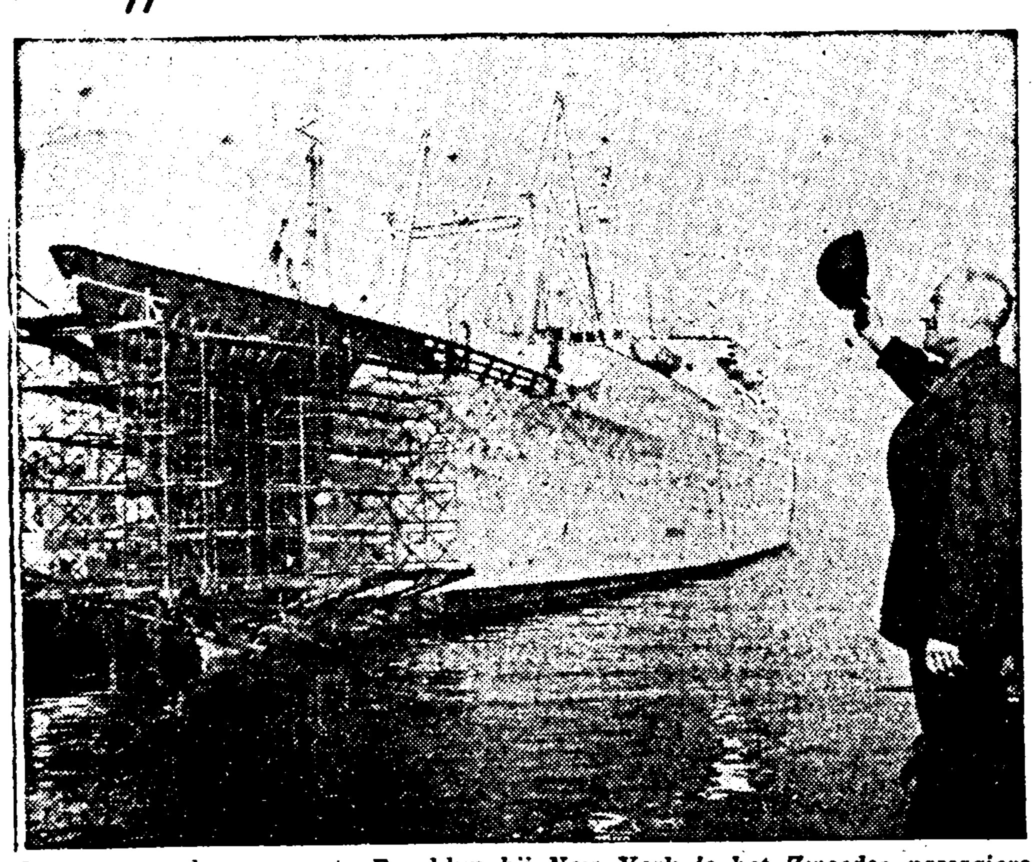

Zondag werd in de Dom van Straatsburg een glas in lood raam ingewijd, dat ten geschenke is gegeven door de Raad van Europa. 16 Landen hebben aan dit geschenk medegewerkt. Het ontwerp is van Max Ingrad en stelt voor Onze Lieve Vrouw met het Kind op de schoot.

Aan boord van de Koningssloep begaven Koningin Juliana en President Tubman van Liberia zich naar de kruiser „De Ruyter" op het IJ te Amsterdam.

De „Stockholm" weer te water

Op een van de werven te Brooklyn bij New York is het Zweedse passagiersschip „Stockholm", dat op 25 juli van dit jaar zware schade aan de neus opliep bij de aanvaring met het Italiaanse schip „Andrea Doria", met een nieuwe boeg — nog in de stellingen — te water gelaten.

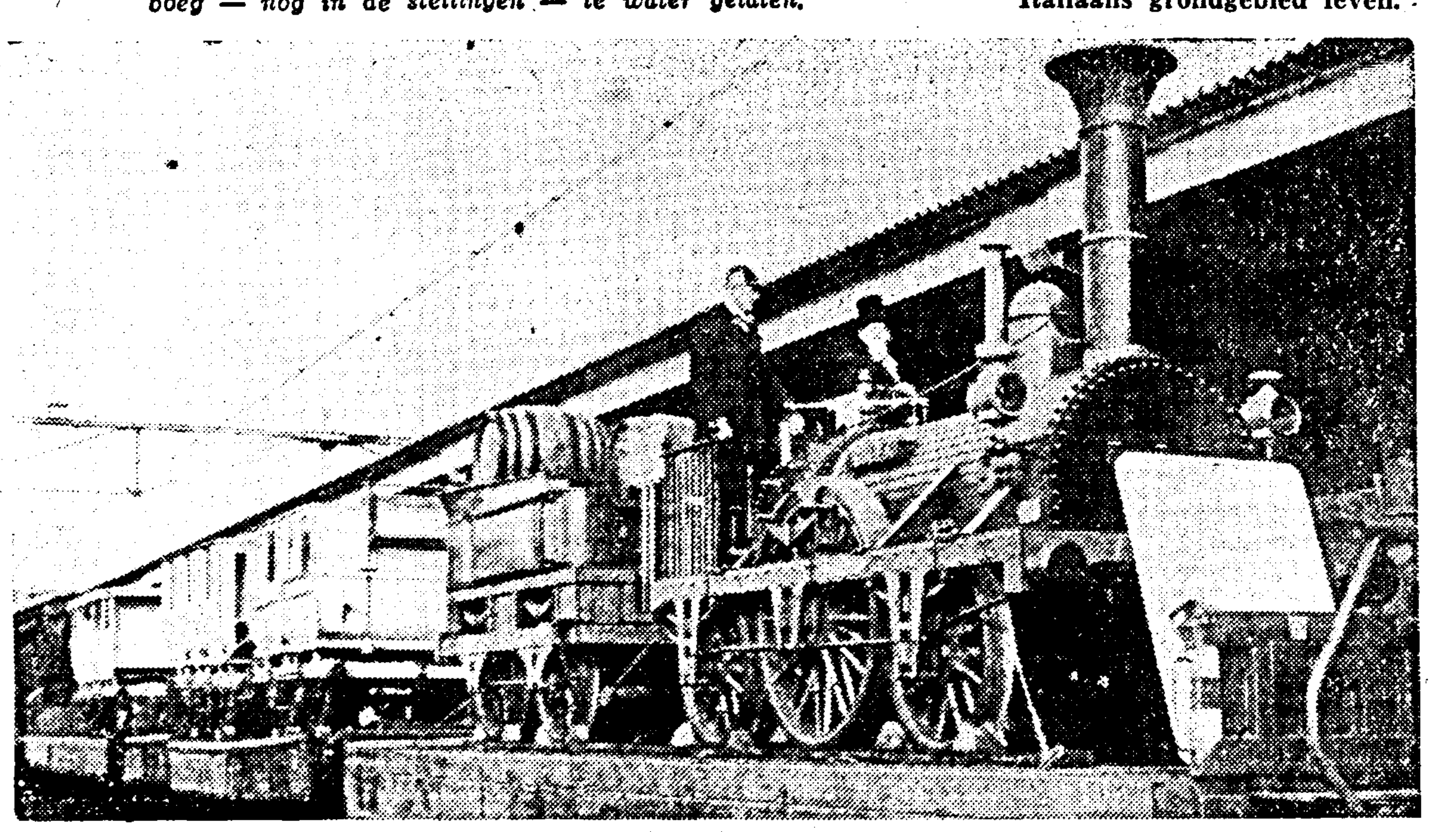

Protestdemonstratie in Wenen. „De Saar is vrij, wanneer volgt Zuid-Tirol?", dat was de leuze, waaronder in Wenen voor het stadhuis een protestdemonstratie werd gehouden door talrijke Tirolers. De demonstranten vroegen om vrijheid voor de talrijke Tiroles, die ten zuiden van de Brenner Pas op Italiaans grondgebied leven.

De President van Liberia bracht op de tweede dag van zijn verblijf in Nederland, een bezoek aan het Rijksmuseum te Amsterdam. Grappig was de ontmoeting van H.M. de Koningin en de President met twee Liberiaanse studenten, die in Nederland studeren en die thans bij het bezoek als tolk hun diensten bewijzen. Tijdens het gesprek met deze dames, v.l.n.r. president Tubman, mej. Florence Gadegdekun, die in Utrecht voor medisch analyste studeert, mej. Williete Martin (röntgenologie in Leiden) en H.M. de Koningin.

★ ★ ★

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de spoorlijn Arnhem — Oberhausen (Duitsland) is een feesttrein vertrokken van Arnhem naar Oberhausen, getrokken door een Duitse en een Nederlandse lokomotief. Een onderdeel van de feesttrein bestond uit een personentrein met lokomotief uit de tijd, dat de lijn Arnhem — Oberhausen werd geopend. Foto: Het vertrek van de trein uit Arnhem. Op de 100 jaar oude lokomotief staan de twee machinisten en daarachter de passagierswagons uit de oude tijd (1856).

Vorige week werd de traditionele paardenmarkt in Zuidlaren gehouden. Deze markt is de grootste van Europa en trekt jaarlijks vele duizenden liefhebbers naar het Drentse dorp. Foto: een overzicht van de druk bezochte markt, waar weer veel handel werd gedreven.

Na het gala-concert in het Concertgebouw te Amsterdam ter gelegenheid van het bezoek van de Liberiaanse President aan Nederland maakte de dirigent, Eduard van Beinum, zijn opwachting in de Koninklijke loge.

Stichting voor Geestel. Volksgezondheid

Rechter SCHAAFSMA over oorzaken van geestelijke verwording

Morele waarden moeten op voorgrond worden geschoven

Oranjestad. — In de politiekantine te Oranjestad vergaderde de Arubaanse Stichting voor Geestelijke Volksgezondheid. Nadat de vergadering door dr Robert Turfboer was geopend en enkele bestuursmededelingen waren gedaan, kon penningmeester Hagerty het verheugend nieuws bekend maken, dat er nieuwe giften zijn binnen gekomen, onder meer ƒ 500,— van Lago Community Council, ƒ 50,— van de Aruba Dames Club en ƒ 50,— de Damesvereniging van de Lago. Hiermede bedraagt het batig kassaldo rond ƒ 900,—.

De heer Turfboer vertelde over het bezoek, dat hier onlangs werd gebracht door de Zweedse deskundige van de F.A.O., een onderafdeling van de Verenigde Naties, mej. Haglund, die sinds enige tijd „uitgeleend" wordt aan de Caraïbische Commissie.

Na bezoeken in gezelschap van dr Turfboer aan enkele gezinnen op ons eiland, vooral in de economisch minder gezegende sektor, was de mening van de deskundige, dat hier, als elders, veelal het huis geen waar „tehuis" is. Ook mej. Haglund zeide, dat een van de dingen, die het eerst nodg zijn, het geven van verantwoorde voorlichting is door deskundige sociale werksters. Het bevorderen van het instituut der sociale werksters, staat reeds lang op het programma van de stichting voor geestelijke volksgezondheid. Tal van problemen kleven echter aan de kwestie, waarvan er enkele zijn de financiering en het vinden van de juiste figuren.

Het laten uitkomen van buitenlandse deskundigen zou betekenen, dat deze mensen zich hier eerst vrij lange tijd moeten inwerken. Het laten studeren in het buitenland door Arubaanse kandidaten levert ook moeilijkheden op.

Mogelijk, dat een goede oplossing zou zijn het laten uitkomen van ervaren leraren, die dan op onze eilanden een cursus kunnen geven, dus in de omgeving, waar de werksters straks hun arbeidsterrein vinden.

Op voorstel van de heer C. R. Rimmer werd besloten tot het instellen van een speciale commissie, welke een studie zal maken van de problemen, die samenhangen met de kwestie „sociale werksters". In deze commissie namen voorlopig zitting de dames mevr. Eman, mevr. Burson, mevr. Gaba en dr Turfboer.

Eerste Caraïbische Conferentie.

Goed nieuws bracht dr W. E. Kondall over de voorbereidende werkzaamheden voor de van 14 tot 19 maart op Aruba te houden, Internationale conferentie voor Geestelijke volksgezondheid.

Het ziet er naar uit, dat de conferentie een veel breder basis zal hebben, dan de initiatiefnemers aanvankelijk durfden hopen. De reakties van buiten zijn zeer gunstig. Op de vijftig uitnodigingen, die werden verzonden, kreeg men zeer vele enthousiaste antwoorden. Het is thans al zeker, dat zeer deskundige personen kunnen worden verwacht uit Nederland, Venezuela, Peru, de Verenigde Staten, Engeland, Haïti, Puerto Rico, de Maagdeneilanden en Suriname. Onderwerp van de conferentie zal zijn „Geestelijke hygiëne in het Caraïbisch gebied". Van Z.E. de Gouverneur werd een adhaesie-betuiging ontvangen en het eilandbestuur deed reeds de toezegging voor dertig buitenlandse deelnemers de verblijfskosten te zullen betalen. Voorzitter van de conferentie zal zijn een Britse deskundige, dr Reese uit Londen.

Vermoedelijk zullen de vergaderingen worden gehouden in de zalen van het Basiroeti-hotel.

Overleg is gaande met het toeristenhotel, in de hoop, dat een deel van de praktische organisatie door dit kantoor zal worden overgenomen.

Hiermede was het meer technisch gedeelte van deze vergadering geëindigd en kwam de gebruikelijke algemene inleiding aan de beurt, dit keer verzorgd door rechter mr J. Schaafsma.

Puttend uit een ervaring van zes jaren op ons eiland, wees de deskundige spreker op de begrijpelijke verwording in enige sektoren van onze samenleving. Oorzaken hiervan zijn niet moeilijk te vinden. De zeer snelle industrialisatie en de toevloed van vreemdelingen, die vaak heel andere gewoonten en zeden hadden dan de Arubaanse bevolking, zijn de voornaamste.

Een andere oorzaak moet zeker gezocht worden in een niet tijdig door de toenmalige regeringen en besturen onderkennen der gevaren. Het is dan ook geen wonder, dat er een zekere ontwrichting ontstond, waardoor de geestelijke balans uit het evenwicht werd gegooid en de geestelijke volksgezondheid in ernstige mate wordt bedreigd.

Toch is men er niet, aldus mr Schaafsma, met deze oorzaken zonder meer te constateren. Wil de Stichting haar arbeid op vruchtdragende wijze verrichten, dan zal het allreerst noodzakelijk zijn een deskundig rapport te laten uitbrengen, waardoor aan de hand van een wetenschappelijk gestelde diagnose de therapie kan worden opgesteld.

Het betoog van mr Schaafsma kwam er verder op neer, dat in onze materialistische gemeenschap de geestelijke en morele waarden opnieuw naar voren moeten worden geschoven. Er zijn vele instellingen en verenigingen, die zich op dit gebied bewegen. Zovele, dat hierdoor nog al eens verwarring ontstaat en men uit angst op elkaars terrein te komen, aan daadkracht inboet. Het zal daarom ook nodig zijn om een inventaris op te maken, opdat straks doelbewust en op doelmatige wijze kan worden gearbeid. Met goede wil alleen komt men er niet. Op wetenschappelijke basis en daarna met vereende krachten, zonder enige versnippering, zal men de oplossing moeten vinden voor de ernstige problemen waarvoor onze maatschappij zich geplaatst ziet.

Met deze openhartige en door zijn eerlijkheid inspirerende redevoering van mr Schaafsma eindigde de derde vergadering van de stichting voor geestelijke volksgezondheid.

Gewetensonderzoek

Voor de goede verstaander heeft rechter Shaafsma in zijn betoog, gehouden voor de stichting voor geestelijke volksgezondheid de vinger gelegd op een zere plek.

De Antillen zijn rijk aan vele stichtingen en organisaties, waarvan de doelstellingen bijzonder lofwaardig zijn. Met de beste bedoelingen worden deze stichtingen opgericht, maar helaas word daarbij nog al eens vergeten een onderzoek in te stellen naar de behoefte aan een nieuwe vereniging.

Het gevolg is, dat er nog al wat organisaties zijn, wier doelstellingen vrijwel parallel lopen.

Uit angst op elkaars terrein te komen ontstaat veelal werkeloosheid, welke na korter of langer tijd leidt tot het inslapen van de organisatie.

Het is, menen wij uit de woorden van mr. Schaafsma te hebben verstaan, tijd voor gewetensonderzoek. Een bundeling van krachten op geestelijk, sociaal en cultureel terrein kan hier veel goed doen. Mogelijk zal het nodig zijn door fusie van vele organisaties te komen tot actief werkende en doelbewust strevende kernen, die onze eilanden onschatbare diensten kunnen bewijzen. Er is, menen wij, te veel versnippering en te veel ballast.

Nieuwbouw „Fatima-convent" ingezegend

San Nicolas. — Enige tijd geleden berichtten wij, dat het huis van de Zusters te San Nicolas, tegenwoordig het „Fatima-convent" genoemd, zou worden uitgebreid. Deze uitbreiding is inmiddels gereed gekomen. De Z.E. Pastoor De Haas zegende de nieuwbouw in op 22 oktober, de verjaardag van de Eerw. Moeder Felicitée, Overste van het convent.

De Zusters van de Congregatie van de Goddelijke Voorzienigheid kwamen 16 november van het vorige jaar ten getale van vier te San Nicolas aan. In augustus van dit jaar kwam Zuster Immolata de gelederen versterken. Deze laatste Zuster kwam speciaal uit voor het Huishoudonderwijs.

In de korte tijd, dat de nieuwe Zusters te San Nicolas werkzaam zijn, hebben zij zich volkomen weten aan te passen en reeds veel sympathie ondervonden van de bewoners van San Nicolas.

„United Nations"-diner van Rotary Club

Mevr. Croes de Madariago „Koningin van UNO-week"

„Broederschap en Naastenliefde" zijn de hoofdgedachten der Verenigde Naties, geïnspireerd door staatsman Cordell Hull. De Amerikaanse consul, William D. Moreland Jr, tijdens het United Nations-diner van Rotary. Links van de consul de Commandant der Mariniers, majoor Blom, rechts de waarnemend Gezaghebber, de heer Porfirio Croes.

Oranjestad. — Het was een genoegen gisteravond binnen te stappen in Capri van Strand Hotel, dat op gepaste en smaakvolle wijze was versierd met vlaggen, wimpels en vaantjes van vele Rotary-clubs voor het „United Nations-diner", georganiseerd door de Rotary-club van Aruba. Zoals gebruikelijk hadden de Rotarians voor deze bijeenkomst, welke een onderdeel vormt van de wereldomspannende organisatie van United Nations Week, een zeer groot aantal gasten genodigd. Onder hen zagen wij de wnd Gezaghebber, de heer P. Croes; gedeputeerde O. Henriquez, de Commandant der Mariniers, majoor Blom, en het vrijwel voltallige korps consulair.

Het monotone van het herengezelschap werd doorbroken door de aanwezigheid van onze vrouwelijke consul (van Cuba) de zeer charmante mevr. Croes de Madariaga.

Nadat de bijeenkomst geopend was door Rotary-voorzitter James Dicky en de verschillende gasten waren voorgesteld, werd de leiding van de bijeenkomst verder toevertrouwd aan de voorzitter van het voorbereidend comité, de heer W. D. Moreland Jr, consul van de Verenigde Staten op Aruba.

De wnd Gezaghebber, een der eerste sprekers, zeide met zeer veel genoegen de uitnodiging om deze bijeenkomst bij te wonen, te hebben aanvaard. Het heeft weinig zin, aldus de heer Croes, thans breedspraking in te gaan op het doel en de idealen van de Verenigde Naties. Zovele eminente staatslieden hebben dit reeds op afdoende wijze gedaan. Wel blijft het de moeite waard zich te bezinnen op achtergronden en in het bijzonder het intense verlangen naar vrede van de wereldbevolking en het verlangen naar het vestigen van ware vriendschaps- en broederschapsbanden.

Spreker herinnerde in dit verband aan de gebeurtenis, die kan worden gezien als een van de belangrijkste voorlopers van een volksreorganisatie, de Conferentie van Panamá, die destijds werd bijeengeroepen door de Zuidamerikaanse vrijheidsstrijder

(Vervolg naar pag. 6)

Werk achter de schermen

Al te veel vergaapt men zich aan het meer spectaculaire werk en de helaas eveneens spectaculaire mislukkingen op het gebied van de grote diplomatie van de Verenigde Naties.

Hierdoor wordt vaak vergeten, dat meer achter de schermen en op minder sensationele wijze gestadig wordt gewerkt aan de uitvoering van tal van programma's die zeer zeker de moeite waard zijn. Hierbij denken wij aan de steunprogramma's voor de economisch achter gebleven landen en vooral ook aan de programma's voor nauwe samenwerking op het gebied van voorlichting en ontwikkeling.

Gisteravond hadden wij het voorrecht bij het diner aan te zitten naast iemand, die met een beurs van de Verenigde Naties, studeerde n.l. gedeputeerde Oscar Henriquez, die, dank zij de Verenigde Naties, in de jaren 1950-1951 in Washington studeerde voor „Public Finance"

De heer Henriquez is een der zeer weinigen die gebruik maakte van de gelegenheid om zulk een cursus die uniek genoemd mag worden te volgen. Jaarlijks worden er door de Verenigde Naties tal van beurzen beschikbaar gesteld. Voor zover wij weten wordt van deze gelegenheid om praktijk-kennis op te doen op de Antillen niet of nauwelijks gebruik gemaakt.

In sommige kringen schijnt de mening te heersen dat deze beurzen bestemd zijn voor „achtergebleven" landen. Niets is echter minder waar. Zij zijn bestemd voor ALLE landen en de Heer Henriquez vertelde ons dat aan de cursus die hij volgde, deelgenomen werd door studenten uit Nederland, België, Griekenland, Mexico en andere landen die men beslist niet kan beschouwen als „achterlijk".

De Heer Henriquez heeft niets dan lof voor deze studiegelegenheid. Zij is bestemd voor praktijkmensen die reeds over de nodige opleiding en ervaring beschikken. Voor deze candidaten, aldus de heer Henriquez, die uit ervaring spreekt, worden hier unieke kansen geboden. Het ware te wensen dat door overheid en studerenden meer aandacht wordt besteed aan deze studiegelegenheid.

(Verder Arubaans Nieuws op p. 6.)

OPENBARE VERKOOP

Ten overstaan van NOTARIS MR A.A.G. SMEETS zal op DINSDAG 30 OCTOBER a.s. des voormiddags 10 uur te zijnen kantore aan de Handelskade No. 9B in het openbaar volgens plaatselijk gebruik ex artikel 1203 al. 2 B.W. worden verkocht:

> **het tot 23 Maart 2015 durend recht van erfpacht op een perceel grond, bekend als Blok A kavel nummer 4 van het verkavelingsplan „THORENQUEST EN ROOZENDAAL", gelegen in het Tweede District van Curacao, ter grootte van 555 m2, zoals dit stuk grond nader is omschreven in meetbrief d.d. 21 Januari 1954 nummer 134, met het daarop in aanbouw zijnde woonhuis,**
> **staande ten name van AMADOR PAULO NITA.**

De veilingsvoorwaarden liggen gedurende acht dagen vóór de dag van de verkoop ten kantore van genoemde Notaris ter inzage.

„United Nations"-diner...

(Vervolg van pag. 5)

Simón Bolívar. Door deze grote voorganger werd reeds beklemtoond, dat een organisatie op zichzelf geen resultaten kan brengen, maar dat het de oprechtheid van het verlangen tot samenwerking onder de volkeren moet zijn, dat aan een organisatie inhoud en waarde geeft.

Spreker besloot met zijn gelukwensen aan te bieden met het daadwerkelijk streven van Rotary om tot groter internationaal begrip te komen en gaf de verzekering, dat de idealen van broederschap en vriendschap ook door het eilandbestuur worden nagestreefd.

De heer William D. Moreland Jr bracht vervolgens een heildronk uit op het welzijn van de „hoop der wereldbevolking", de Verenigde Naties. Een organisatie, die de beste gevoelens der mensheid vertolkt, al is zij, omdat het mensenwerk betreft, natuurlijk niet perfekt.

Namens de deken van het korps diplomatique, de heer Pichardo, die verhinderd was aanwezig te zijn, sprak daarop de consul van Colombia, **de heer E. Gomez Duran.** Spreker gaf de verzekering, dat het korps consulair op Aruba, dat zovele landen vertegenwoordigt, bezield is met het verlangen naar de verwerkelijking der idealen.

Met algemeen enthousiasme werd daarop het door de heer Gomez Duran gedane voorstel aanvaard om mevr. Croes de Madariaga te benoemen tot „Koningin van de Week der Verenigde Naties".

Spreker vertelde nog hoe onze vrouwelijke consul stamt uit een zeer prominent gezin, dat niet minder dan drie consuls telt.

De oud-gouverneur van het Rotarydistrikt, **de heer G. G. A. Nouell,** thans internationaal raadsman en voorlichter, was de volgende spreker en vertelde onder meer hoe de idealen van Rotary en Verenigde Naties in vele opzichten parallel lopen. Rotary heeft afdelingen in 99 verschillende landen en kan zich daarom er op beroemen een nog internationaler karakter te hebben dan de V.N. De Verenigde Naties erkennen het werk op internationaal terrein van de Rotary en andere zg. „servide"-organisaties, door in een der vergaderzalen permanent zetels te reserveren voor afgevaardigden van deze clubs. Rotary bevordert de V.N.-idealen vooral ook door het toekennen van studiebeurzen. Jaarlijks worden er door de 240 distrikten studiebeurzen toegekend en dit jaar bereikte het aantal Rotary-beurzen voor verdere studie het aantal 839.

Cordell Hull Geestelijk Vader.

De herdenkingsrede werd uitgesproken door de Amerikaanse consul. De heer Moreland zeide onder meer, dat wie een studie maakt van de idealen van de Verenigde Naties, niet beter kan doen dan te gast gaan bij de man, die veelal en zo terecht genoemd wordt de „Vader van de Verenigde Naties", Cordell Hull, Amerikaans minister van buitenlandse zaken van 1932 tot 1944. Dat de heer Hull een opmerkelijk man was, blijkt al uit het feit, dat hij het rekord houdt in Amerika van het langste de verantwoordelijke positie bij buitenlandse zaken te hebben bekleed.

Een andere nog treffender illustratie van zijn persoonlijkheid is het feit, dat men als Amerikaan in een verkiezingsperiode rustig over hem kan spreken, zonder dat men bevreesd behoeft te zijn blijk te geven van partijdigheid, aldus de heer Moreland.

Cordell Hull was een man van formaat, die in zijn jaren en thans nog altijd de eerbied van eenieder heeft weten af te dwingen. Toen hij destijds door president Roosevelt tot het hoge ambt geroepen werd, was zijn eerste reaktie, dat de positie van een minister van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten ver uit gaat boven een partijbelang. „The job is bigger than the party", was zijn commentaar en hij schroomde niet om, vóór hij het ambt aanvaarde, advies in te winnen bij zijn politieke tegenstander en voorganger, minister Henry Stimson. Die hartelijke samenwerking werd ook later voortgezet en vrijwel wekelijks ontmoetten de twee politieke tegenstanders elkaar om hun land beter te kunnen dienen.

Cordell Hull nu, vervolgde de heer Moreland, was bezield met hoge idealen van broederschap en vriendschap. Door zijn diep inzicht voorzag hij echter direkt al, dat er vele jaren nodig zouden zijn om de Verenigde Naties tot werkelijk leven te brengen.

Omdat hij, als een der weinige staatslieden, de te verwachten moeilijkheden reeds voorzag, stelde hij reeds enkele maanden, nadat Hitler zijn oorlog was begonnen, een speciale afdeling in bij Buitenlandse Zaken tot het bestuderen van de vorm, waarin de vrede zou moeten worden gesloten. Amerika deed alles om buiten de oorlog te blijven, maar aldus Hull, wij zullen nimmer mogen toestaan, dat wij buiten de organisatie van de vrede blijven.

Later drong Hull er herhaaldelijk op aan om spoed te maken met de vredesorganisatie, omdat hij voorzag, dat er na het beëindigen van de oorlog weinig zou overblijven van de toen heersende eenheid van de geallieerde landen.

Men moet ondanks de moeilijkheden van de dag in de Verenigde Naties blijven geloven. Het is het enige instrument, dat op de duur de ware belangen van de wereldbevolking kan dienen.

Het is goed in gedachten te houden, wat Cordell Hull reeds zeide, nl. dat de organisatie eventueel over de middelen moet beschikken om als dwingende autoriteit op te treden. Er kunnen en zullen zich gevallen voordoen, waarin een gemeenschappelijk machtsvertoon van de Verenigde Naties noodzakelijk zal zijn.

Hoge idealen, als die van Hull, inspireerden de volkerenorganisatie. De Verenigde Naties zijn een produkt van mensenwerk en daardoor niet perfekt. Door in brede kring het geloof in de broederschap van alle mensen te blijven kweken, kan men de tijd voorbereiden, dat de Verenigde Naties, die zich moeten blijven aanpassen en slechts de weerspiegeling kunnen vormen van de idealen van de mensheid, de werkelijke leiders van een vredelievende en bloeiende volkerengemeenschap zullen worden.

De heer Moreland besloot zijn rede met een dringend beroep op een ieder om het geloof te behouden in de mensheid en daarom de idealen van Cordell Hull en de Verenigde Naties te blijven uitdragen.

Deze met grote aandacht gevolgde rede besloot het officiële gedeelte van een zeer geslaagde Rotarybijeenkomst. Voor belangstellenden werden later nog enige boeiende films vertoond over het werk van de Verenigde Naties.

Basiroeti wordt op elektrisch net aangesloten

Oranjestad. — Deze week zal Basiroeti, het door de heer Neme gebouwde resort-hotel aangesloten worden op 't electrische net van Elmar.

De werkzaamheden aan de afwerking van gebouw en inventaris zullen dan op korte termijn kunnen worden beëindigd. Het ontbreken van stroom heeft de arbeid aan het hotel in niet geringe mate vertraagd.

Arubaanse Camera Club kwam bijeen

Oranjestad. — De Aruba camera club hield eergisteren haar maandelijkse club vergadering in Trocadero. De avond zelf was gereserveerd voor de slides, en het waren 12 pracht series, die onderling in kamp waren, welke de beste serie zou zijn. Het onderwerp was bloemen.

Alvorens de voorzitter de heer Anton van de Reydt de slides liet vertonen, herdacht hij met gevoelvolle woorden het overlijden van het bestuurslid van Bellum, dat een groot verlies voor de Camera club betekend. In stilte en staande herdacht men enkele minuten hun vroegere secretaris.

Daarna kwamen de slides in stemming en als beste der maand kwamen uit de bus:

1. Dr Hilgers, 2. heer Leenman en 3 heer Korsten.

De technische voorzitter der club de heer Jan Bonke gaf hierna zijn leerzame critiek. Aan het einde der vergadering vertoonde de heer Berger een zeer goede amateur film over het leven der dieren op Aruba.

Lago Direkteur, Griffin, vandaag terug

Oranjestad. — Vandaag wordt Lago Directeur F.M. Griffin terug verwacht van zijn reis naar New York, waar besprekingen werden gevoerd in verband met de maatschappijbegroting voor het komende jaar. President-Directeur O. Mingus wordt later, vermoedelijk over enkele dagen verwacht.

De Lago directieleden gaan jaarlijks voor begrotingsbesprekingen naar New York, waar de Esso-moederorganisatie de begrotingen van de verschillende dochterondernemingen moeten worden goedgekeurd. Vorig jaar beliepen de gezamenlijke begrotingen der Standard-bedrijven meer dan 1.100 miljoen dollar.

Tweede Kamer over het lot van MINVOR

's-Gravenhage. — In de Tweede Kamer ging de anti-revolutionaire fractieleider, de heer Bruins Slot, bij de algemene beschouwingen over de regeringsverklaring en de begroting-1957 nader in op de redenen, waarom tijdens de kabinetsformatie de aan de A.R.-leiders aangeboden zetel voor overzeese rijksdelen werd afgewezen. Hij zei, dat de A.R. het politiek onwenselijk acht het ministerie van overzeese Rijksdelen te laten voortbestaan.

Een voortzetting van het departement zou een herleving van het kolonialisme betekenen en de ontwikkeling der nieuwe verhoudingen schadelijk beïnvloeden. Bovendien staat het een vlotte afdoening van zaken in de weg en is het onjuist de verhouding met de overzeese Rijksdelen te doen behandelen op een ministerie, waaronder ook Nieuw Guinea ressorteert.

De socialistische fractieleider, mr Burger, zei, dat ook hij geen bezwaar heeft tegen de opheffing van Minvor. Spreker zei, dat hiervoor wordt aangevoerd, dat de opheffing dient om de schijn te vermijden, dat Nieuw Guinea enerzijds en de Antillen en Suriname anderzijds vergelijkbare posities innemen. Een afzonderlijk departement voor beide moet echter inefficiënt worden beschouwd. Spreker zei, dat de ontwikkelingen nog niet hebben geleid tot een inzicht, hoe het dan wel moet worden geregeld. Bij de formatie was eerst gedacht aan het onderbrengen van de banden met de West op het ministerie van binnenlandse zaken en later op het ministerie van justitie, waarvoor prof. De Gaay Fortman was genoemd. Later was ook gedacht aan onderbrenging bij het ministerie van buitenlandse zaken.

Mr. Burger deelde mede, dat de beide gevolmachtigde ministers, de heren Lampe en Pos, bepaalde denkbeelden hadden. Een oplossing was ook gezocht in de richting van rechtstreeks contact tussen Surinaamse en Antilliaanse vertegenwoordigers met die departementen, waaronder de te bespreken onderwerpen vallen. Mr. Burger betoogde, dat er echter behoefte aan coordinatie in dit contact bestaat. Spreker betwijfelde, of dit kan worden bereikt door een interdepartementaal contact, waarvan z.i. de West eerder de dupe zou worden dan wel gebaat zou zijn. In het overleg met de West dient geen sprake te zijn van een dictum, maar de banden eisen doorlopend overleg.

Mr. Burger zal voorts de mogelijkheid onder ogen van de benoeming van een afzonderlijk bewindsman daarvoor, indien tot de opheffing Minvor wordt overgegaan.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuid-amerikaanse muziek
19.45 Een zet voor de Ned. Ant.
18.00 Pabien.
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Philips happy family
19.30 Hoorspel
19.45 Wat de handel biedt
20.30 Voor de vuist weg,
21.00 Buitenlands Weekoverzicht
21.15 Show del Jueves.
22.25 Nieuws in het kort.
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five.
17.15 Muziek
17.40 Met Duitse musici
18.30 Ron Carta Blanca
18.45 Sportnieuws
19.00 Gevarieerde muziek
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Hollandse liflafjes
22.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws.
18.54 Kunje nog zingen, zing dan mee
19.07 De wereldkampioenschappen
19.15 Muziek
19.44 „De Ramblers show".
20.09 Wat ons bindt
20.15 Ned. orkesten,
20.40 Wat de Pers er van zegt.
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

De Arubaanse Gezaghebber in Suriname

Paramaribo. — Zoals men weet vertoeft momenteel op uitnodiging van de Surinaamse Regering de Gezaghebber van Aruba, Mr Kwartsz, in Suriname. Wij vernemen, dat de heer Kwartsz gisteren in gezelschap van de Surinaamse Min. president, Dr Ferrier, een bezoek heeft gebracht aan het district Nickerie en aan Wageningen, alwaar hij de rijstvelden en irrigatie-werkzaamheden in ogenschouw nam. Op een eerder tijdstip bezocht hij Brokopondo, Lelydorp en de bauxietmijnen van Moengo.

Naar verder wordt vernomen, zal de Gezaghebber a.s. zaterdag weer naar Aruba vertrekken.

De geruchten-affaire
Kamer-fracties vragen maatregelen van regering

's-Gravenhage. — In de Tweede Kamer heeft prof. Oud (V.V.D.) een verklaring afgelegd mede namens de heren Bruins Slot (A.R.), Burger (P.v.d.A.), Romme (K.V.P.) en Tilanus (C.H.U.).

Hij zei: De publikaties in de pers in binnen- en buitenland omtrent hetgeen men de „kwestie-Soestdijk" is gaan noemen, hebben in ons land ernstige verontrusting gewekt. Het betreft hier een aangelegenheid, waarbij de hoogste belangen van ons Koninkrijk zijn betrokken. Zij kan daarom niet gezien worden als een zaak, die alleen de draagster van de Kroon persoonlijk raakt en waarvoor haar raadslieden geen verantwoordelijkheid dragen. Wij vertrouwen, dat het kabinet zich die verantwoordelijkheid ten volle bewust is en dat met name ten aanzien van de inrichting van het huis der Koningin de maatregelen zullen worden genomen, die in het belang van de ongerepheid der monarchie noodzakelijk blijken.

Voorlopig Ned. Elftal krijgt lesje van Engelse profs

Amsterdam. — Der tigduizend toeschouwers zagen gistermiddag het voorlopig Nederlands elftal met 6-0 verliezen van een Londense combinatie. De Londenaars overrompelden de Nederlanders door krachtige snelle aanvallen, welke mogelijk werden gemaakt door hun superieure technische kwaliteiten.

In de achttiende minuut doelpuntte de midvoor Bradford, wiens schot een van de verdedigers raakte en daarna via reserve-doelman Landman in het Nederlandse doel verdween. Linksbinnen Rowley vergrootte de voorsprong met een kopbal na een duel met Landman, die naast de bal stompte. De rust ging in met 2-0.

In de tweede helft begonnen de Londenaren zeer kalm, maar daarna vielen ze weer furieus aan en werd hun meerderheid verwezenlijkt. In de 30ste minuut doelpuntte Bradford, in de 32ste minuut verschobuiten Harris, in de 41ste Rowley uit een penalty en in de 42ste bracht Harris de stand op 6-0.

Dit was niet slechts een slechte generale repetitie voor de wedstrijd tegen Denemarken op 4 november te Kopenhagen, maar een grote debacle voor het voorlopig Nederlands elftal. Voor de wedstrijd begon werd één minuut stilte in acht genomen in verband met het overlijden van Tom Whittaker, een historische figuur in de Engelandse voetbalwereld en jarenlang secretaris-manager van Arsenal. Whittaker stierf in een Londens ziekenhuis na een ziekte van enkele maanden.

Marine vliegbasis Hato onvoldoende?

's-Gravenhage. — In het verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over de begroting van marine vestigden vele leden de aandacht van de regering op het feit, dat naar hun mening de algemene toestand van de vliegbasis Hato op Curaçao niet voldoet aan de hieraan te stellen eisen. Verbetering van de uitrusting van het vliegveld kwam hun noodzakelijk voor.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J N F Jung tel: 3353
Personeel Afdeling:
G. W. Overdykink Beatrixlaan 7, Rio Canario. tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 2400
Materialen Afdeling:
Zat. en Zond: C. P. Riegman tel: 4550
C. P. Riegman tel: 4550

C. S. M.

Rederij:
G. de Rooy tel: 2076
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel: 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2093;
van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523
Theather Asiento:
„Wij zondaren"
Geen kinderen beneden 18 jaar

Beurs Caracas

Centro Simón Boliv. 1a Emisión	99.25
5a Emisión	95.00
Auto-Ven ordinarias	17,00
Auto-Ven preferidas	87,00
Banco Industrial	730,00
Oficenca preferidas	1.000,00
Banco Nacional de Descuento	835.00
Banco Venezuela	2.200,00
Barvensa acciones nuevas	14,50
Barvensa acciones viejas	15,50
Bolsa de Caracas acciones	3.500,00
Cauchos General ordinarias	300,00
Celanese preferidas	650
Cerveceria La Llanera	9,00
Cerveceria Nacional	87,00
Electricidad Caracas	165,00
Electricidad Caracas serie B	99,50
Electricidad Caracas serie C	99,00
Embotelladora Z. Coca-Cola	185,00
Financiadora pref. E	100,00
Hotel del Lago (comunes)	1.400,00
Inmuebles Caracas	160,00
Inuevenca participaciones	112,75
Inversora 50% pagado	5,05
Inversora 30% pagado	3,00
Inverdica	13.10
Perforación ordinarias	20,00
Perforación preferidas	70,00
Pinturas Covequin	100,00
Productos "EFE" preferidas	92,00
Rovenca comunes nuevas 27,00	
Rovenca comunes viejas	29,00
Rovenca preferidas viejas	86,00
Savoy Candy preferidas	340,00
Servicios Hydrocarb 50% pagado	8,30
Teléfonos Venezuela 6%	400,00
Teléfonos Venezuela 8%	108,00
Venepal 60% pagado 79,00	
Ven-Aruba 40% pagado	40,00
Venezolana de Cemento	295,00
Seguros La Seguridad	700,00

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	801 1/2
Unilever cert. v. aand.	395 3/4
Philips aandelen	270 3/8
Philips pref.	163
AKU aandelen	228 1/4
Ned. Scheepv. Unie aand.	164 1/4
KNSM aandelen	174
KPM aandelen	157 1/2
Ned. Handel Mij cert.	180 1/4
Nat. Handelsbank aand.	107
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	95
Amsterdam Rubber aand.	73 1/4
Ver. Deli Mijen.	105
Amer. Nat. Bezit.	61 1/2
3% dollar oblig. Ned. '47	93 1/4
3% Nederl. '47 (obl.)	90 1/8
Holland-Am. Lijn aand.	191
Walvisvaart aand.	70
Amsterdamse Bank aand.	223
Holl. Bank Unie cert.	228 1/2
Billiton 2e rubriek	227 1/2
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	153
Borsumij aand.	86
Royal Dutch Am. S. in	$ 69.63 bieden
Rott. Bank aand.	194 1/2
Curaçaose Handel Mij	187 3/4
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	312

Na een zwakke opening daalden de prijzen verder. AKU die aanvankelijk vast was en 4 punten steeg tot 231, sloot op 228 1/2 punten. De overige internationale fondsen noteerden tot 7 punten lager door de geringe aktiviteit. Scheepvaart noteerde eveneens lager terwijl de Kultuurondernemingen vrijwel onveranderd bleven. De guldensbeleggingen noteerden zo nu en dan iets beter.

New Yorkse Beurs

New York. — Ondanks de gunstige bedrijfsresultaten was de NY-effectenbeurs gistermorgen onregelmatig lager onder invloed van de binnenlandse politieke onzekerheden.

In de namiddag was de stemming beter prijshoudend bij een geringe handel en de markt sloot onregelmatig met koersdalingen in de meerderheid. Aantal verhandelde fondsen 1102; hoger 346; lager 484; onveranderd 272. Aandelenomzet 1.390.000; obligatieomzet $ 3.570.000.

Amer. Tel and Tel	167 1/4
Anaconda Comp.	75 3/4
Bethlehem Steel	166 5 8
Dupont de Nemours	195 1/4
Gen. Electric	60 1/4
Gen. Motors	47 1/2
Intern. Tel and Tel	31 3 4
Kon. Petr. Mij	105
Shell Oil	76
Standard Oil of N. Y.	54
U.S. Steel	67 7/8
Canadian Pacific	33 1/2
Intern. Nickel	101.

Voetbalontmoeting tussen Suriname en Nederland?

Paramaribo. — De heer Emil de la Fuente, voorzitter van de Surinaamse voetbalbond, heeft in Paramaribo verklaard, dat de S.V.B. eventueel met genoegen zal ingaan op een uitnodiging van de KNVB, een Surinaamse ploeg in Nederland te laten uitkomen tegen het Oranje-team. De heer De la Fuente vertelde, dat ir. Hopster, de voorzitter van de KNVB, ter gelegenheid van de ontmoetingen van 1954 in Suriname had verklaard, dat het bezwaarlijk zou gaan, de Surinaamse ploeg te inviteren voor 1955. Er zou echter een uitnodiging volgen voor 1956 of 1957.

Van de zijde van de KNVB werd ons meegedeeld, dat destijds inderdaad oriënterende besprekingen zijn gevoerd. Deze hebben echter tot dusver nog niet tot een definitieve afspraak geleid.

Bourg. — Twee honden vielen een dezer dagen 's nachts nabij Bourg in Oost-Frankrijk, een kudde van 400 schapen aan. De dieren vluchtten achter hun leider aan een diep ravijn op, waarachter zich een diep ravijn bevond. 250 schapen vielen hierin te pletter.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

15—33 Het een somber gezicht zit Eric tussen de andere roeiers aan de riemen. Weliswaar heeft de piratenhoofdman hem en de twee knapen een goede behandeling verzekerd, als zij hun best blijven doen en geen last veroorzaken, maar de Noorman voelt er niets voor, nu maar in zijn toestand te berusten. Niet alleen lokt dit slavenbestaan hem weinig aan, ook het lot van zijn zoon en Axe, die hoewel beide potige knapen, dit zware werk onmogelijk lang zullen kunnen volhouden, baart hem zorg. Bovendien laat de gedachte aan de vrouw die op het troosteloze eiland aan de hongerdood overleverd is hem geen ogenblik met rust. Zodra hij zijn kans schoonziet moet hij met de twee jongens zien te ontsnappen. De Saksers hebben niet de moeite genomen hun gevangenen te binden en dit feit is voldoende om Eric niet de moed te doen verliezen. Het blijkt, overigens dat er tussen de vrije Saksische roeiers nog enkele andere gevangenen zitten. De Saksers volgen de kustlijn zodat het voor Eric niet moeilijk is de richting te blijven bepalen.

Uur na uur wordt er gestaag doorgeheid. Dan ontstaat er eenklaps beroering onder de Saksers. Op een bevel van de aanvoerder wordt het roeitempo opgevoerd; de boot maakt een scherpe wending en nu ziet ook Eric de oorzaak van de opwinding. Aan de horizon zijn twee vierkante zeilen verschenen.